Proletari din toate țările, uniți-vă!

scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVII, SERIA II.
Nr. 6890

6 PAGINI — 30 BANI

MARȚI 13 IULIE 1971

VACANȚA ÎN SALOPETĂ DE BRIGADIER

Hărnicie, abnegație, entuziasm

Citiți în pagina a V-a relatări de pe șantierele muncii patriotice din județele Ilfov, Argeș, Alba și Brăila

EXPUNEREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

la consfătuirea de lucru a activului de partid din domeniul ideologiei și al activității politice și cultural-educative

Tovarăși,

În cadrul consfătuirii de lucru cu activul de partid în domeniul ideologic și al muncii cultural-educative ne propunem să analizăm, în lumina Directivelor Congresului al X-lea al partidului, activitatea ideologică și educativă și să stabilim unele măsuri de îmbunătățire a acestei activități, corespunzător noii etape de dezvoltare a societății noastre socialiste.

La consfătuire participă secretarii cu problemele de propagandă ai comitetelor județene de partid, secretari de partid din întreprinderi și de la sate, din instituții de cultură, centre universitare, cadre din domeniul învățămîntului mediu și superior, oameni de știință, scriitori, artiști plastici, compozitori, cineaști, activiști ai organizațiilor de masă, membrii Comisiei de propagandă și ai Comisiei de presă și cultură ale Comitetului Central, redactori șefi din presa centrală și locală. Putem spune, deci, că sînt prezenți aici activiștii de bază din sectorul activității ideologice și cultural-educative.

Pentru a înțelege mai bine ce a determinat prezentarea în fața Comitetului Executiv a propunerilor cu privire la îmbunătățirea activității politico-ideologice, de educare marxist-leninistă a membrilor de partid, a tuturor oamenilor muncii și convocarea acestei consfătuiri, este necesar să ne amintim de linia generală stabilită de Congresul al X-lea al Partidului Comunist Român. După cum se știe, Congresul a făcut o amplă analiză a marilor transformări revoluționare din țara noastră, precum și a schimbărilor uriașe care au loc în lume și a stabilit orientarea și direcțiile fundamentale ale politicii interne și externe a partidului nostru, a guvernului Republicii Socialiste România.

Sînt cunoscute victoriile istorice obținute de poporul român, în frunte cu clasa muncitoare, în transformarea socialistă a țării. Socialismul a învins în România definitiv și nimeni în lume nu poate și nu va putea abate poporul român de pe calea socialismului și comunismului. Aceste victorii istorice au fost obținute printr-o luptă încordată de clasă, în condiții economice-sociale deosebite. Se cunoaște în ce situație se găsea România în 1945: eram o țară cu o economie înapoiată, care a suferit distrugeri uriașe în timpul războiului, cu mari obligații de plăți externe. Această situație s-a agravat și mai mult ca urmare atît a anilor de secetă, cît și a sabotajului claselor stăpînitoare, a încercărilor forțelor reacționare, imperialiste din afară de a sprijini reacțiunea internă să-și mențină pozițiile dominante. În același timp, trebuie să ne amintim și de situația internațională complicată din acea etapă.

În aceste condiții a trecut clasa muncitoare, sub conducerea partidului comunist, la transformarea societății, la cucerirea puterii politice, la făurirea socialismului în patria noastră. Este de înțeles că toate acestea au cerut eforturi serioase din partea clasei muncitoare, a țărănimii, a intelectualității legată de popor, a tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate. Merită să subliniem și aici — așa cum am făcut-o la a 50-a aniversare a partidului — marele merit al politicii marxist-leniniste a partidului nostru; partidul nostru a știut să unească eforturile tuturor oamenilor muncii și să conducă întregul popor la victoria făuririi socialismului. **(Aplauze puternice).**

Cum se prezintă România astăzi? Ca urmare a transpunerii în viață a politicii marxist-leniniste a partidului, de făurire a socialismului, pe baza legilor obiective generale și ținînd seama de condițiile economico-sociale concrete din România, țara noastră a devenit un stat puternic industrial-agrar, cu o industrie în plină dezvoltare și modernizare, cu o agricultură socialistă în plin progres. După cum știți, anul viitor se împlinesc zece ani de la încheierea cooperativizării, care a însemnat, de asemenea, o uriașă victorie istorică, o adevărată revoluție în viața țărănimii și a satului românesc și a deschis calea pentru înflorirea agriculturii noastre, pentru ridicarea țărănimii la un nou nivel atît din punct de vedere social, cît și al vieții sale materiale și spirituale. Putem, deci, spune că experiența noastră de construcție socialistă demonstrează justețea liniei de industrializare a țării — ca o condiție obligatorie pentru făurirea noii societăți — cît și de cooperativizare a agriculturii, de organizare a ei pe baze socialiste, ceea ce, de asemenea, reprezintă o condiție obligatorie pentru victoria definitivă a socialismului. Fără realizarea unei economii socialiste unitare, care să asigure dezvoltarea tuturor forțelor de producție pe baze socialiste, nu este de conceput victoria socialismului, nu se poate vorbi de trecerea la făurirea societății comuniste. **(Aplauze puternice).**

De ce subliniez aceste lucruri, tovarăși? Pentru că în propaganda și în activitatea noastră ideologică lucrurile acestea sînt uitate, sînt lăsate la o parte și aceasta nu este bine nici pentru partidul și poporul nostru, mai cu seamă pentru tineret — pentru că nu îi dăm posibilitatea să cunoască ce a fost în trecut, cu ce greutăți și cum a trebuit să înfăptuim socialismul, cărui fapt se datoresc situația și condițiunile de astăzi pe care le are poporul, tineretul patriei noastre — dar nici din punct de vedere internațional, pentru că experiența noastră — ca și a oricărei țări socialiste — în construcția noii orînduiri este atît un bun național, cît și un bun internațional. Este adevărat, fiecare partid, clasa muncitoare din fiecare țară trebuie să-și elaboreze es insăși linia politică, calea de transformare socialistă a societății, dar studierea experienței din țările care au înfăptuit socialismul este o necesitate pentru fiecare țară care construiește noua orînduire și, am putea spune, pentru întreaga mișcare revoluționară. Este știut că o dată cu trecerea țării noastre pe calea socialismului, studierea experienței Uniunii Sovietice — prima țară a socialismului — și folosirea ei a reprezentat un factor important al dezvoltării noastre. De altfel, cred că această experiență a fost studiată și folosită de toate țările socialiste. Azi, cînd există 14 țări ce construiesc noua orînduire în condiții social-economice deosebite, experiența lor constituie un bun comun; studierea ei are o importanță deosebită pentru găsirea de către fiecare țară a formelor celor mai bune de construire a socialismului, pentru întărirea sistemului socialist mondial, pentru afirmarea victorioasă a ideilor socialismului în întreaga lume. Iată de ce activitatea noastră ideologică, propaganda noastră trebuie să analizeze și să trateze teoretic, principial, aceste probleme.

Succese remarcabile am obținut și în domeniul învățămîntului, științei, culturii. România poate să vorbească astăzi cu mîndrie de faptul că are un învățămînt general obligatoriu de zece ani, știut fiind că în urmă cu 30 de ani avea peste 35 la sută analfabeți. Avem sute și sute de mii de intelectuali ieșiți din rîndurile clasei muncitoare, țărănimii, intelectualității; România este astăzi în stare nu numai să-și asigure cadrele tehnice și intelectuale ce-i sînt necesare, dar poate acorda și altor state asistență tehnică și ajutor în cadre de specialitate. Acest lucru merită subliniat, pentru că reprezintă o mare cucerire a orînduirii noastre socialiste — ridicarea nivelului general de cultură al întregului popor făcînd parte inseparabilă din opera de făurire a societății noastre noi.

Aceste realizări se reflectă în ridicarea continuă a bunăstării materiale și culturale a întregului popor. Consider că propaganda și activitatea noastră ideologică neglijează aceste probleme sau le tratează cu totul superficial; or, a obține, într-un răstimp de circa 20 de ani, ridicarea condițiilor de viață ale poporului la nivelul atins astăzi în țara noastră, cunoscînd situația de înapoiere pe care am moștenit-o, este un lucru ce, de asemenea, constituie o vie ilustrare atît a justeții politicii partidului nostru, cît și o dovadă elocventă a superiorității socialismului, deoarece numai în aceste condiții noi am putut obține asemenea mari realizări. Comparîndu-ne cu țări capitaliste, care în trecut au fost la nivelul nostru de dezvoltare, putem constata succesele mari pe care le-am obținut, deosebirile uriașe între dezvoltarea României și a acestor țări. Și aceasta nu pentru că popoarele din țările respective nu ar putea să realizeze asemenea mari progrese, dar pentru că orînduirea capitalistă, bazată pe exploatare și asuprire, nu creează posibilitățile și condițiile necesare unei dezvoltări impetuoase, așa cum se întîmplă în orînduirea pe care noi o făurim.

Deci, România se înfățișează astăzi ca o țară socialistă care se dezvoltă în mod susținut în toate domeniile de activitate. Prestigiul României, atît ca rezultat al succeselor obținute în politica internă — și, poate, în primul rînd ca rezultat al succeselor în dezvoltarea internă — cît și ca rezultat al înfăptuirii politicii externe a partidului, a crescut nemăsurat pe plan mondial.

Oricine vizitează astăzi țara noastră, „descoperă România", își dă seama de marile înfăptuiri pe care le-a realizat, într-o perioadă istorică scurtă, în anii socialismului, poporul român. Oameni care vin din alte țări, printre care și din țări cu alte orînduiri sociale, care au altă concepție despre viață, și care ne vizitează țara cu dorința de a dezvolta relații de colaborare, recunosc că sucesele noastre sînt într-adevăr de admirat. Am avut ocazia nu o dată — și cred că mulți dintre dumneavoastră ați avut această ocazie — să aud pe cei ce ne-au vizitat țara afirmînd acest lucru. Deci prestigiul României este în primul rînd urmarea politicii sale de construcție socialistă, de dezvoltare a bunăstării poporului nostru. Aceasta dovedește justețea tezei principiale, teoretice a partidului nostru — dar pe care, de asemenea, propaganda și lucrătorii noștri din domeniul ideologic n-o subliniază și n-o afirmă suficient — că rezultatele fiecărei țări în făurirea orînduirii socialiste reprezintă contribuția principală la cauza socialismului în lume, că aceasta este o premisă esențială în întărirea internaționalismului proletar, în întărirea solidarității internaționale. **(Aplauze puternice).**

Situația internațională a țării noastre este, aș putea spune, deosebit de bună. Cunoașteți cum se dezvoltă relațiile noastre cu toate țările socialiste: acționînd în spiritul principiilor coexistenței pașnice, România întreține relații diplomatice cu 98 de state și relații economice și de altă natură cu peste 100 de țări.

Politica externă a României, de colaborare internațională, de afirmare pe plan internațional a principiilor egalității în drepturi, respectului suveranității și independenței naționale, neamestecului în treburile interne, se bucură de o recunoaștere tot mai puternică, practic, aș putea spune de o recunoaștere unanimă, pentru că nimeni astăzi în lume nu îndrăznește și nu mai poate îndrăzni să nege aceste principii care sînt singurele ce pot asigura relații bune între state, pot garanta securitatea și pacea în lume.

Putem spune deci că, atît ca rezultat al politicii interne, cît și al activității internaționale, România a cîștigat prieteni pe toate meridianele globului, că ea are astăzi asemenea prieteni cum nu a avut niciodată. Tocmai politica aceasta care i-a adus atîți prieteni constituie o garanție a dezvoltării continue și a progresului României independente și suverane, a contribuției ei la cauza colaborării și păcii în lume. **(Aplauze prelungite).**

Avem, de asemenea, practic relații cu toate partidele comuniste și muncitorești, cu multe partide socialiste, cu mișcări de eliberare națională, forțe democratice și antiimperialiste. Partidul, statul nostru acordă un sprijin activ popoarelor care luptă cu arma în mînă pentru scuturarea jugului colonial, împotriva dominației străine — și aceasta constituie, de asemenea, o expresie elocventă a politicii marxist-leniniste, a internaționalismului proletar ce a caracterizat întotdeauna și caracterizează și în prezent politica partidului nostru comunist. Putem, deci, afirma cu deplin temei, că atît activitatea internă cît și cea internațională a țării noastre confirmă în mod strălucit justețea liniei politice marxist-leniniste a Partidului Comunist Român, a Comitetului său Central care a știut și știe să aplice adevărurile generale ale construcției noii societăți la condițiile concrete din România.

Așa cum am subliniat în nenumărate împrejurări, în cursul acestei uriașe activități am avut de învins multe greutăți; a trebuit să plătim scump pentru a învăța cum să construim noua orînduire socială. În același timp, s-au săvîrșit și multe greșeli și chiar unele abuzuri și încălcări ale legalității socialiste. Toate aceste abuzuri și încălcări ale legalității socialiste au reprezentat de fapt o denaturare, o nesocotire grosolană a principiilor marxist-leniniste, a normelor de făurire a societății socialiste. Este cunoscut că Comitetul Central, întregul partid au condamnat cu toată tăria aceste stări de lucruri și au luat măsuri pentru lichidarea urmărilor lor, creînd condițiile necesare ca asemenea fapte să nu se mai poată repeta niciodată în societatea noastră socialistă.

Analizînd situația de astăzi a patriei, putem spune cu toată tăria că partidul nostru comunist a știut să învingă greutăți de tot felul, să lichideze lipsurile, greșelile, abuzurile, să asigure făurirea cu succes a socialismului. În toate aceste împrejurări, Partidul Comunist Român s-a afirmat ca forță politică conducătoare a societății — și tocmai de aceea el se bucură de stima și dragostea întregului popor, a oamenilor muncii care înfăptuiesc neabătut politica sa internă și externă, în care văd expresia intereselor vitale ale întregii noastre natiuni socialiste.

În România au avut loc mari schimbări în structura socială. Avem o puternică clasă muncitoare, care se dezvoltă continuu. De fapt, astăzi clasa muncitoare, împreună cu celelalte categorii de oameni ai muncii care lucrează în alte sectoare ale producției materiale, reprezintă majoritatea populației active din țara noastră. Aceasta constituie, de asemenea, un mare succes al politicii partidului nostru, dacă ne gîndim la situația de acum 20 de ani, cînd clasa muncitoare reprezenta mai puțin de 20 la sută din populația activă a țării.

S-a transformat țărănimea noastră care din punct de vedere numeric — ca rezultat al creșterii clasei muncitoare — scade ca pondere, dar care a devenit o clasă nouă și constituie aliatul de nădejde al clasei muncitoare în făurirea societății socialiste. S-a transformat, de asemenea, și s-a dezvoltat intelectualitatea țării noastre care, putem spune, este o intelectualitate cu totul nouă. Consider că și aceste transformări în structura socială, ca și raporturile noi dintre clasele și forțele sociale, trebuie să facă obiectul unei analize mai serioase a tovarășilor care lucrează în domeniul ideologic, pentru a trage concluziile necesare din aceste schimbări.

De asemenea, merită subliniat și la această consfătuire felul în care partidul nostru a rezolvat problema națională. Am spus nu o dată că România are situația că alături de poporul român, pe teritorii întinse, s-au așezat de-a lungul veacurilor și trăiesc împreună români, maghiari, germani și alte naționalități; tot ceea ce s-a făurit, în condițiile din trecut, dar mai cu seamă succesele obținute în prezent în construcția socialistă sînt opera comună a oamenilor muncii români, maghiari, germani și de alte naționalități care, împreună, au învins și greutățile, au îndurat și necazurile, au trăit și bucuriile și beneficiază astăzi de rezultatele făuririi societății noastre noi. Tocmai pornind de la aceste considerente principiale — care au și o mare importanță teoretică — partidul nostru a putut să rezolve problema națională în spiritul învățăturii marxist-leniniste, asigurînd deplina egalitate în drepturi pentru toți cetățenii fără deosebire de naționalitate. Partidul nostru acordă o atenție deosebită repartizării judicioase a forțelor de producție pe teritoriu, spre a crea condițiile materiale ale înfăptuirii acestei egalități depline în drepturi și a da posibilitate tuturor cetățenilor să beneficieze de dezvoltarea socialistă a țării. Tocmai aceasta a dus la întărirea unității dintre toți oamenii muncii, fără deosebire de naționalitate, tocmai aceasta constituie chezășia construirii cu succes a socialismului în România, a mersului nostru înainte. Putem spune că unitatea care s-a creat în țara noastră între toți cetățenii, fără deosebire de naționalitate, este o unitate de tip nou, o unitate socialistă, care va asigura mersul împreună spre comunism! Nimeni și nimic în lume nu va putea să împiedice sau să știrbească această unitate. **(Aplauze prelungite).**

Noi, cei mai în vîrstă — deși eu încă mă consider tînăr — știm ce a însemnat politica de învrăjbire națională dusă de clasele stăpînitoare, cunoaștem că această politică avea drept scop de a permite asupritorilor — români, maghiari, germani și de alte naționalități — să-i asuprească mai bine pe oamenii muncii de orice naționalitate. A apus însă pentru totdeauna această politică; în țara noastră nu mai este loc pentru nici un fel de atîțări naționaliste. Oricine încearcă să ducă o politică de învrăjbire națională, duce o politică împotriva socialismului și comunismului — și trebuie tratat ca atare, ca dușman al națiunii noastre socialiste! Noi trebuie să fim adversarii neîmpăcați ai oricăror forme de naționalism! Noi luptăm pentru dezvoltarea națională, respectăm și luptăm pentru asigurarea drepturilor naționalităților, dorim să mergem împreună spre comunism, și de aceea nu trebuie să admitem nici un fel de încercare, de atîtare naționalistă, șovină, din partea oricui ar veni! Aceasta trebuie tratată ca o activitate dușmănoasă cauzei socialismului și comunismului!

La întîlnirile pe care le-am avut cu consiliile oamenilor muncii de naționalitate maghiară și germană am arătat că nu în suficientă măsură activitatea noastră teoretică-ideologică tratează această problemă. De aceea, de altfel s-a și hotărît formarea, pentru a se ocupa special de asemenea probleme, a unui institut în cadrul Academiei de Științe Sociale.

Ca rezultat al tuturor transformărilor în structura socială, al apropierii care are loc între clasa muncitoare, țărănime, intelectualitate, al rezolvării juste a problemei naționale și întăririi unității dintre oamenii muncii fără deosebire de naționalitate, societatea românească parcurge un proces continuu de dezvoltare în toate domeniile de activitate, de omogenizare; se întărește continuu unitatea întregului popor în jurul partidului nostru comunist, pe baza ideologiei marxist-leniniste. **(Aplauze prelungite).**

Stimați tovarăși,

Unii activiști și unii membri de partid ar putea să-și pună întrebarea: dacă avem asemenea succese mărețe în toate domeniile de activitate, de ce mai este necesară această consfătuire în problemele ideologice? Oare rezultatele obținute în politica internă și internațională nu sînt cea mai pregnantă confirmare a liniei marxist-leniniste a partidului, a înfăptuirii ei strălucite în viață?

Da, tovarăși. Într-adevăr, viața, practica a confirmat și confirmă în fiecare zi justețea liniei generale marxist-leniniste a partidului nostru. Dar, tocmai pentru că avem asemenea rezultate și o asemenea linie politică justă, este necesar să facem o analiză mai temeinică și a felului în care se reflectă aceasta în activitatea ideologică, teoretică, în activitatea de educare a tuturor oamenilor muncii din

(Continuare în pag. a II-a)

EXPUNEREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

(Urmare din pag. I)

România; pentru că în asemenea împrejurări, cînd avem succese atît în dezvoltarea socialistă internă, cît și pe plan internațional, există pericolul apariției unor manifestări de automulțumire. Aș putea spune că au și apărut pe alocuri asemenea manifestări — și acestea nu pot să nu ducă la o anumită neglijare, care de altfel s-a și manifestat, a activității ideologice, educative. Mai mult, aș spune că de fapt a avut loc chiar o anumită subapreciere a activității ideologice teoretice.

Concentrîndu-ne mult asupra problemelor transformării socialiste și problemelor internaționale, considerînd pe bună dreptate că acesta este esențial în făurirea socialismului, nu am ținut permanent seama de faptul că, totodată, este necesar să asigurăm ridicarea continuă a nivelului conștiinței socialiste — atît a partidului, cît și a întregului nostru popor. Tocmai pornind de la aceasta am prezentat Comitetului Executiv propunerile cunoscute, care au fost adoptate în unanimitate, hotărîndu-se organizarea prezentei consfătuiri și convocarea, pentru toamna acestui an, a plenarei Comitetului Central al partidului, care să se ocupe de problema activității ideologice.

De altfel, trebuie să arăt — așa cum au arătat și alți tovarăși aici — că încă în primăvara anului 1970 s-a pus problema organizării unei dezbateri în cadrul Comitetului Central cu privire la activitatea ideologică. În Secretariatul Comitetului Central s-a discutat în cîteva rînduri această problemă. În ultimele 5—6 luni au avut loc dezbateri cu scriitorii și artiștii plastici, cu lucrătorii din cinematografie, televiziune și presă, cu secretarii și șefii secțiilor de propagandă, precum și ședințe ale consiliilor naționalităților maghiară și germană. În toate aceste consfătuiri s-au dezbătut pe larg și în fond s-au ridicat cele mai multe dintre problemele care sînt și astăzi puse în consfătuirea noastră.

Este adevărat că avem în activitatea educativă, ideologică o serie de rezultate — despre care s-a vorbit — pe care le cunoaștem și care demonstrează că partidul nostru, tovarășii care lucrează în aceste domenii s-au preocupat de a înarma politic și ideologic pe membrii de partid, de a asigura ridicarea conștiinței socialiste a întregului nostru popor. Dar aceste rezultate nu sînt la înălțimea cerințelor actuale și mai cu seamă nu sînt la înălțimea realizărilor din alte domenii de activitate.

Pornind de la aceste considerente, în luna mai, Secretariatul Comitetului Central a hotărît pregătirea unei plenare a Comitetului Central al partidului. Deci, propunerile prezentate Comitetului Executiv și consfătuirii de azi au ca scop de a da orientarea în vederea dezbaterii temeinice în partid a acestor probleme și pregătirii, pe această bază, a plenarei Comitetului Central al partidului nostru, în așa fel ca plenara să nu constituie începutul discutării problemelor ideologice, ci să facă sinteza discuțiilor care vor avea loc în partid, să traseze sarcinile de viitor în acest domeniu.

Tovarăși,

După cum știți, Congresul al X-lea a trasat ca obiectiv fundamental făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate. Punînd această problemă s-a pornit de la realitățile concrete din România, de la stadiul economic și social-politic pe care l-am atins. Aceasta înseamnă că țara noastră a intrat într-o etapă istorică nouă de dezvoltare. Elaborînd teza făririi societății socialiste multilateral dezvoltate, Congresul al X-lea a pus în fața partidului o problemă ideologică și teoretică nouă. Ce se înțelege, de fapt, prin făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate?

Avem în vedere în primul rînd dezvoltarea multilaterală a forțelor de producție, a industriei, agriculturii și altor ramuri ale producției de bunuri materiale, pornind tocmai de la teza marxist-leninistă că dezvoltarea forțelor de producție constituie factorul esențial al progresului oricărei societăți, și cu atît mai mult al societății socialiste și deci, și al creării condițiilor pentru făurirea comunismului.

În al doilea rînd, avem în vedere repartizarea justă pe teritoriu a forțelor de producție, care să creeze condiții de lucru pentru oamenii muncii din toate zonele țării, să asigure și din punct de vedere social, prezența clasei muncitoare în toate județele. În fond problema dezvoltării tuturor județelor, a tuturor zonelor țării constituie de asemenea o problemă nu numai practică, dar și teoretică — și știm că Engels i-a acordat o atenție deosebită.

Avem în vedere, de asemenea, organizarea rațională și sistematizarea mai bună a teritoriului țării noastre, crearea de noi centre orășenești și organizarea pe baze științifice a vieții comunelor și satelor patriei, astfel încît să se asigure apropierea treptată a satului de oraș, a condițiunilor de viață de la sate de cele de la orașe. Ca urmare a acestor măsuri vor avea loc schimbări puternice în structura societății noastre, ceea ce va duce la creșterea și mai accentuată a rolului clasei muncitoare ca forță principală în întreaga viață economică și socială.

Ca rezultat al acestor transformări economice și sociale va cunoaște o puternică dezvoltare intelectualitatea noastră, îndeosebi intelectualitatea tehnică, va crește rolul științei ca factor tot mai important în întreaga activitate de organizare a societății socialiste.

Vorbind de făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate avem în vedere, de asemenea, schimbările ce vor interveni în activitatea de producție, în baza mecanizării, automatizării și cibernetizării — și care vor duce la reducerea simțitoare a deosebirilor dintre munca fizică și intelectuală.

Avem în vedere că, în procesul făririi societății socialiste multilateral dezvoltate să asigurăm ridicarea nivelului de trai al întregului popor, crearea condițiunilor pentru a satisface tot mai din plin cerințele tuturor membrilor societății. Totodată avem în vedere dezvoltarea puternică a culturii, ridicarea nivelului de instruire a tuturor cetățenilor; practic, în anii 1990 se va asigura, în țara noastră, ca întregul tineret să frecventeze învățămîntul liceal.

În concepția noastră de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate avem, de asemenea, în vedere o mai justă repartiție a venitului național, în ce privește asigurarea unui raport just între fondul de acumulare și fondul de consum, atît în scopul asigurării reproducției socialiste lărgite, ca o condiție esențială a progresului susținut al României, cît și pentru a asigura ridicarea corespunzătoare a nivelului de viață al poporului. În același timp avem în vedere ca repartiția fondului pentru consum să se facă într-un spirit de echitate socialistă, desigur, menținîndu-se principiul repartiției după munca depusă și după importanța acestei munci din punct de vedere social, dar micșorînd decalajul între veniturile mari și cele mici, păstrînd o proporție echitabilă, rațională.

Este de înțeles că se impune, totodată, să desfășurăm o acțiune conștientă de perfecționare a relațiilor de producție și, în general, a relațiilor dintre membrii societății noastre socialiste.

Dar toate acestea nu ar da imaginea completă a ceea ce înțelegem noi prin făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate, dacă nu am avea în vedere și activitatea pentru transformarea conștiinței oamenilor. Poporul trebuie să acționeze conștient pentru rezolvarea tuturor problemelor ce se ridică în procesul făririi societății socialiste multilateral dezvoltate, să-și făurească în mod conștient viitorul. Aceasta impune luarea tuturor măsurilor pentru intensificarea activității ideologice și educative, activitate care trebuie să aibă un rol tot mai important în formarea omului nou, în dezvoltarea conștiinței socialiste, în întreaga activitate de edificare a societății noastre noi.

Făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate trebuie să asigure muncă pentru toți cetățenii; munca trebuie să devină atît o necesitate, cît și o plăcere pentru toți membrii societății. Toți cetățenii trebuie să depună o muncă utilă!

Este necesar să acționăm continuu pentru perfecționarea organizării, conducerii și planificării întregii activități sociale. Toate acestea trebuie legate strîns de participarea tot mai activă a clasei muncitoare și a întregului popor la conducerea societății, deoarece numai astfel democrația socialistă se va afirma drept cea mai avansată democrație din lume. Aceasta constituie, de altfel, o latură inseparabilă și o cerință obligatorie a construirii societății socialiste multilateral dezvoltate, a trecerii la făurirea societății comuniste.

Așa cum am arătat și la a 50-a aniversare a partidului, realizarea acestui obiectiv fundamental ne va cere cîteva cincinale, presupune o perioadă de timp care se va întinde probabil pînă prin anii 1985—1990. De abia atunci societatea socialistă românească va avea asigurate condițiile pentru satisfacerea mai deplină a cerințelor tuturor membrilor săi și se va putea pune problema trecerii la o nouă etapă — etapa înfăptuirii treptate a societății comuniste în România.

După cum se știe, o dată cu noul plan cincinal 1971—1975, am trecut la realizarea obiectivului fundamental trasat de Congresul al X-lea al partidului. Plenara Comitetului Central din luna mai a acestui an a hotărît întocmirea prognozelor de dezvoltare economică a României pînă în anii 1990—2000, iar recent s-a format Comisia de partid și de stat care va trebui să execute această lucrare deosebit de importantă. În fond, aceste prognoze vor constitui programul dezvoltării societății socialiste multilateral dezvoltate în România.

Pe baza hotărîrilor Conferinței Naționale și ale Congresului al X-lea au fost luate o serie de măsuri privind perfecționarea conducerii societății noastre. A fost introdus în toate domeniile de activitate și la toate nivelele, principiul muncii colective; s-a pus și se pune un accent deosebit pe creșterea rolului clasei muncitoare, pe participarea reprezentanților clasei muncitoare la conducerea organelor economice, sociale și de stat, la conducerea societății noastre. Au fost create comitetele de direcție și de administrație, s-au instituționalizat adunările generale în care oamenii muncii, clasa muncitoare au un cuvînt hotărîtor. S-au luat măsuri pentru prezența mai puternică în conducerile sindicatelor, ale organizațiilor de tineret, a clasei muncitoare, a oamenilor care lucrează nemijlocit în producție; aceleași măsuri au fost luate și în ce privește organele de partid. Se reorganizează controlul obștesc în care, de asemenea, clasa muncitoare este chemată să joace un rol important.

După cum vedeți, în toate măsurile de perfecționare a conducerii societății noastre, pe prim plan stă clasa muncitoare, clasa cea mai înaintată a societății noastre, principala forță productivă care a dovedit că știe să-și îndeplinească în mod minunat rolul său de conducător al întregii noastre națiuni. **(Aplauze prelungite).**

În același timp, în cadrul tuturor măsurilor pe care le-am luat, am avut în vedere să asigurăm ca partidul, organele sale, organizațiile de partid să-și întărească rolul conducător și să îndrume toate sectoarele activității de construcție socialistă din patria noastră. Experiența pe care am dobîndit-o în construcția socialismului demonstrează că fără conducerea de către partid nu este posibilă făurirea noii orînduiri, că aceasta este de neconceput fără o forță de avangardă înarmată cu o ideologie clară, marxist-leninistă, cu o ideologie revoluționară de transformare a societății omenești. De aceea, noi acordăm și vom acorda toată atenția întăririi partidului, a rolului său conducător, îndeplinirii de către toate organele și organizațiile de partid, de către fiecare membru de partid a misiunii și răspunderilor ce le revin față de popor, de clasa muncitoare, de națiunea noastră socialistă.

În același timp, avem în vedere că în toată această perioadă, statul va trebui să aibă rolul de organizator și conducător al întregului proces de dezvoltare a societății, că este necesar să întărim organele noastre de stat, să perfecționăm activitatea lor, combătînd birocratismul, tendințele de funcționarism care s-au încuibărît în multe din ele, transformîndu-le în organe vii, care să-și îndeplinească în bune condițiuni misiunea încredințată de clasa muncitoare. Nu se poate concepe făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate fără o conducere unică, fără funcționarea puternică a centralismului democratic, și totodată, fără o strînsă legătură a organelor de stat cu clasa muncitoare, cu poporul, fără a acționa după un plan unic, nu numai în economie, ci în toate domeniile de activitate. Numai acționînd într-o perspectivă unică generală și în același timp, întărind drepturile, autonomia, independența și inițiativa organelor locale, a oamenilor muncii, vom putea — pe baza îmbinării armonioase a conducerii unitare cu inițiativa și experiența de jos — să asigurăm mersul înainte al societății noastre socialiste. Noi sîntem împotriva oricăror mentalități anarhice, a oricăror concepții liberaliste, așa cum sîntem împotriva centralismului excesiv, împotriva oricăror încercări de a slăbi contactul permanent cu clasa muncitoare, cu poporul.

Tocmai măsurile noastre legate de introducerea principiului muncii colective, de renunțare la așa-zisa conducere unipersonală, sînt o dovadă a justeței cu care acționează partidul pentru atragerea oamenilor muncii, și în primul rînd a clasei muncitoare, la conducerea societății, sînt mărturia cea mai grăitoare a dezvoltării continue a democrației noastre socialiste.

Toate aceste măsuri vădesc creșterea continuă a rolului activității conștiente de cunoaștere și de aplicare creatoare a legilor obiective ale făririi noii orînduiri. Putem spune că cunoașterea acestor legi, și în general stăpînirea științei conducerii, a folosirii legilor obiective, constituie factori de prim ordin pentru înfăptuirea cu succes a sarcinilor trasate de Congresul al X-lea al partidului. Dar, pentru aceasta, este necesară ridicarea nivelului politic-ideologic al activului de partid și de stat, a cadrelor conducătoare, a tuturor membrilor de partid. A fi conducător de partid și de stat, a fi activist de partid și de stat presupune să ai o bună pregătire ideologică marxist-leninistă. Fără aceasta, nimeni nu va putea să-și îndeplinească cum trebuie sarcina încredințată de partid. Subliniez acest lucru pentru că se pare că și-a făcut loc o anumită concepție, și anume că dacă posezi anumite cunoștințe tehnico-profesionale, te preocupi de soluționarea acestor probleme, aceasta este suficient pentru a fi conducător. Nu, tovarăși, numai aceasta nu este suficient! Oricît de bun specialist ar fi cineva — și noi avem nevoie de specialiști și trebuie să insistăm pentru ridicarea cunoștințelor de specialitate — nu va putea fi conducător de partid și de stat acela care nu se preocupă de ridicarea nivelului său ideologic-politic. El poate fi un bun specialist, poate fi un bun funcționar, dar nu un conducător politic. Or, noi avem nevoie de conducători politici, cu o temeinică pregătire marxist-leninistă, ideologică, teoretică, oameni în stare nu numai să aplice hotărîrile partidului, deoarece pentru un conducător aceasta nu este suficient, ci în stare să contribuie la elaborarea tezelor teoretice, a liniei generale politice a partidului de construire a socialismului în țara noastră. Iată de ce, ridicarea nivelului ideologic al conducătorilor de partid și al activului de partid devine o problemă fundamentală pentru asigurarea mersului înainte, în bune condițiuni, a societății noastre socialiste. Desigur, paralel cu aceasta, este necesar să ne preocupăm de ridicarea nivelului politic, a conștiinței comuniste a tuturor membrilor de partid, deoarece fiecare membru de partid, la locul său de muncă, trebuie să fie un activist, un luptător pentru înfăptuirea liniei politice generale a partidului nostru, pe care să o înțeleagă, să știe să o explice, să-i convingă și pe alții de justețea ei.

În același timp, activitatea noastră cultural-educativă, politică de masă trebuie să fie îndreptată spre ridicarea nivelului de conștiință socialistă a întregului popor. Așa cum am mai spus, și în acest domeniu avem o serie de rezultate pozitive. Cu toate acestea, activitatea ideologică și educativă este rămasă în urmă față de dezvoltarea generală a societății. Este adevărat — și cîțiva tovarăși au vorbit aici despre aceasta — dezvoltarea conștiinței se realizează mai încet, rămîne de multe ori în urma dezvoltării forțelor de producție. Dar, consider că în condițiile socialismului noi nu trebuie să ne mulțumim cu această constatare, ci trebuie să acționăm cu toată fermitatea pentru a nu se ajunge la această rămînere în urmă, pentru a asigura ridicarea continuă a conștiinței maselor de oameni ai muncii, deoarece numai așa clasa muncitoare își va putea îndeplini rolul său de clasă conducătoare, numai așa poporul, stăpîn pe destinele sale, își va putea construi în mod conștient viitorul; numai așa participarea maselor largi la conducerea societății va deveni o realitate, iar democrația socialistă se va afirma ca o forță dinamizatoare a societății noastre.

Noi concepem clasa muncitoare nu ca o masă chemată numai să realizeze hotărîrile, ci ca o clasă conducătoare, ca o clasă conștientă de rolul său istoric. Așa au conceput-o de altfel și clasicii marxism-leninismului și nici nu poate fi concepută altfel! Nu se poate vorbi de socialism, dacă nu luăm măsuri ca clasa muncitoare, în numele căreia se guvernează, să-și îndeplinească într-adevăr rolul conducător și să participe la guvernarea societății. **(Aplauze puternice).**

Tovarăși,

Pornind de la constatările și considerentele arătate mai înainte, permiteți-mi să mă refer mai concret la unele aspecte ale activității ideologice și cultural-educative.

Cum pe drept cuvînt s-a arătat aici, în anii construcției socialiste munca de educare politică a maselor largi populare a avut un rol important în unirea eforturilor întregului popor pentru înfăptuirea hotărîrilor partidului de edificare a socialismului. După Congresul al IX-lea al partidului, activitatea politică-ideologică s-a desfășurat cu o și mai mare intensitate.

A crescut în mod simțitor nivelul politic al membrilor de partid și al oamenilor muncii. În centrul întregii activități educative au stat documentele Congresului al IX-lea, ale Conferinței Naționale și ale Congresului al X-lea, alte hotărîri și documente ale Comitetului Central al partidului nostru. S-a desfășurat o largă activitate teoretică, fără precedent în trecut, în domeniul științelor economice, filozofice, conducerii societății, fundamentării teoretice a principiilor politicii interne și externe a partidului și statului nostru. S-a organizat o serie de forme de învățămînt și cursuri, atît pentru activ cît și pentru masa membrilor de partid. Putem spune, deci, că munca de ridicare a nivelului ideologic, de educare marxist-leninistă a partidului și cadrelor sale a jucat un rol de mare însemnătate, în toată această perioadă, în activitatea partidului și statului nostru. Trebuie deci să subliniem că și datorită activității ideologice și politice, partidul nostru a putut să aplice cu rezultate bune principiile marxist-leniniste la condițiile țării noastre, să asigure mersul înainte al construcției socialiste. Nu există practic nici un domeniu de activitate unde să nu se fi reflectat, într-o formă sau alta, această activitate politico-educativă. Roadele acestei munci se văd — așa cum au subliniat aici mai mulți tovarăși — în felul cum clasa muncitoare, țărănimea, intelectualitatea, toți oamenii muncii, fără deosebire de naționalitate, înfăptuiesc în viață politica internă și externă a partidului.

Cu toate acestea nu putem să ne declarăm pe deplin mulțumiți, nu putem să trecem cu vederea o serie de lipsuri, unele foarte serioase, care se mai manifestă în munca ideologică și educativ-culturală. Am în vedere în primul rînd faptul că activitatea teoretică este încă timidă. Nu se abordează cu fermitate, în spiritul materialismului dialectic și istoric, problemele noi care apar în societatea noastră. M-am referit mai înainte la teza făririi societății socialiste multilateral dezvoltate, teză despre care n-am putea spune că s-a vorbit prea mult, sau că s-a făcut prea mult pentru fundamentarea ei ideologică și teoretică. La fel nu s-a făcut prea mult pentru a se explica schimbările intervenite în societate, rolul clasei muncitoare, problema raportului între fondul de consum și cel de acumulare, care sînt atît probleme practice, cît și probleme principiale, teoretice ale făririi societății socialiste. Și trebuie să spunem că în această privință există chiar la unele cadre de răspundere multe confuzii și neînțelegeri. Același lucru se poate spune despre problemele repartiției în socialism, ale cointeresării materiale, ale noii calități a oamenilor muncii — de proprietari și producători în societate — care sînt nu numai lucruri practice, dar și teoretice, deoarece din ele se trag concluzii în legătură cu felul cum trebuie acționat pentru soluționarea problemelor mersului nostru înainte. Cu atît mai mult, cu cît mai cu seamă în problemele repartiției și calității noi a oamenilor muncii există încă unele confuzii, neînțelegeri care au repercusiuni directe atît în relațiile sociale, cît și în procesul de producție. Se obișnuiește mai cu seamă în ultimii ani să se vorbească foarte mult despre rolul cointeresării materiale — și pe bună dreptate, întrucît problema unei repartiții juste a fondului de consum între membrii societății, deci a cointeresării materiale a producătorilor, are o importanță mare. Dar s-a uitat aproape complet de către unii tovarăși — mai cu seamă din domeniul economic, dar și din sfera activității de partid — de rolul conștiinței oamenilor în realizarea programului partidului.

Ne întîlnim zilnic cu astfel de probleme, le-am discutat de multe ori cu tovarășii din economie, dar e bine să le discutăm și aici. S-a creat un obicei ca atunci cînd ne propunem să realizăm ceva, să se spună că pentru aceasta trebuie să plătim în plus, ca și cum repartiția principală după muncă, pe care o reprezintă salariul, nu ar fi și cointeresare materială, iar cel care trebuie să execute o anumită muncă nu e plătit pentru a face aceasta. Această mentalitate poate deveni dăunătoare pentru dezvoltarea gîndirii și conceptiei atît a unor cadre, cît și a unor oameni ai muncii, pentru formarea conștiinței socialiste a clasei muncitoare, a întregului popor. Preocupîndu-ne de cointeresarea materială, să nu uităm un moment de esența nouă a clasei muncitoare din țara noastră, de faptul că ea este atît proprietară cît și producătoare, că în această calitate ea are obligația de a gospodări bine mijloacele ce-i stau la îndemînă spre a asigura dezvoltarea continuă a societății. Fiecare are obligația și răspunderea de a-și aduce din plin contribuția la progresul general al societății noastre socialiste.

Prin ceea ce am spus nu vreau să subapreciez în nici un fel eforturile eroicei noastre clase muncitoare, ale oamenilor muncii, entuziasmul cu care ei răspund politicii partidului; vreau însă să atrag atenția acelora care lucrează în domeniul muncii ideologice și teoretice că neglijează asemenea probleme în activitatea de propagandă, de educare a oamenilor muncii, a poporului nostru.

Problemele eticii comuniste, problemele echității sociale sînt, de asemenea, nu numai probleme ca să zic așa, practice, ci și teoretice. Sînt mulți care consideră că este bine să se vorbească despre echitate socială la congrese sau în anumite adunări, dar în practică nu trebuie să se aplice; sînt alții care ar dori să primească cît mai mult și să dea cît mai puțin societății, oameni pe care nu-i interesează care este venitul mediu sau venitul minim și care nu vor să înțeleagă că societatea nu poate asigura venituri oamenilor muncii decît într-o anumită limită, corespunzător nivelului de dezvoltare la care a ajuns; sînt, de asemenea, oameni care nu înțeleg că fiecare e dator să dea cît mai mult societății, nu să se preocupe de a-și însuși cît mai mult de la societate și, mai ales, fără muncă. Aceasta este o problemă foarte serioasă, cu un caracter ideologic și educativ deosebit de important.

De asemenea, problemele umanismului și ale democrației socialiste, nu e suficient numai să le afirmăm, ci trebuie să le tratăm și teoretic, să elaborăm tezele dezvoltării și afirmării lor în viață, la fel cum trebuie să tratăm problema rolului și a poziției comunistului în societate. Noi vorbim puțin în ultimul timp de acest lucru, tovarăși. Chiar la primirea în partid se pun puține întrebări în acest sens. Cel care vrea să intre în partid trebuie să cunoască programul partidului și să știe ce înseamnă a fi comunist. În ilegalitate, cînd noi intram în partid, știam că trebuie să luptăm pentru a răsturna burghezia și moșierimea, că ne așteaptă închisoarea; știam că trebuie să luptăm pentru prietenia cu Uniunea Sovietică, pentru solidaritate cu clasa muncitoare de pretutindeni.

Astăzi nu mai avem nici burghezie, nici moșierime, nici un fel de clase exploatatoare. Dar oare comuniștii nu mai au obligații în societate? Atunci s-ar șterge orice deosebire între membrii de partid și cei fără de partid? Consider că este necesar ca și în această direcție să acționăm: elaborarea acestor fundamentări teoretice să constituie un punct principal în activitatea noastră. Comunistul trebuie să fie luptătorul de avangardă împotriva vechiului, împotriva rămășițelor mentalității burgheze din conștiința oamenilor, a diferitelor forme de misticism, a unor influențe din afară: el trebuie să fie luptător pentru socialism, să se preocupe de rezolvarea corespunzătoare a problemelor clasei muncitoare, să lupte pentru afirmarea ei ca forță conducătoare în societate, pentru realizarea în viață a echității sociale.

Într-adevăr, comunistul trebuie să fie și personal un model, să știe să lupte pentru realizarea principiilor comuniste, de organizare a societății, a principiilor noi de viață. Eu nu aș putea spune că activitatea noastră ideologică se ocupă cum trebuie de această problemă.

Sînt, de asemenea, probleme importante privind felul în care trebuie să acționeze diferite legități, cum ar fi, de exemplu, legea valorii în condițiunile socialismului. Știm bine că și în această privință există destule confuzii astăzi, destule teze. Partidul nostru nu poate ocoli această problemă, nu se poate face că nu vede și nu aude — cum se spune. Pentru că, în fond, problemele se pun și sîntem obligați să le abordăm, să le discutăm și să înarmăm partidul cu concepția noastră, cu felul nostru de a înțelege lucrurile și de a acționa în aceste probleme. Știți bine, tovarăși, — mai cu seamă cei care lucrează în sectorul economic — că ne întîlnim adesea cu tot felul de păreri asupra acestei probleme. Nu vreau s-o aprofundez acum, dar ea constituie o problemă asupra căreia activitatea noastră ideologică și teoretică nu poate să nu se oprească și să nu o clarifice pînă la capăt, tocmai pentru a înarma întregul partid cu o linie limpede în acest domeniu. Problemele organizării, conducerii și planificării nu sînt numai probleme — ca să zic așa — organizatorice; ele sînt și probleme teoretice, ideologice și trebuie, de asemenea, să le acordăm atenția necesară.

O problemă căreia cred că ar trebui să-i acordăm mai multă atenție — la care m-am referit, e adevărat, și în ședința recentă a Comitetului Executiv și a guvernului — este cea legată de folosirea mai bună a forțelor proprii de cercetare, tehnice și muncitorești, pentru dezvoltarea economiei naționale, a societății noastre. A devenit un obicei nu prea bun, tovarăși, de a privi numai spre ceea ce se face în altă parte, în străinătate, de a apela pentru orice la import. Aceasta arată că există și o anumită concepție de a considera că tot ce este străin este mai bun, o anumită — hai să-i zicem — ploconire față de ceea ce este străin, și mai cu seamă față de ceea ce este produs în Occident, fie că e bun, fie că e rău. Unii merg pînă acolo încît apreciază nu dacă utilajul funcționează bine, ci dacă firma e renumită. Deci, există o anumită mentalitate față de care activitatea noastră ideologică nu a luat atitudine, o concepție care devine periculoasă pentru mersul nostru înainte, o atitudine de ploconire în fața a tot ce este străin. Știți bine că în trecut, Eminescu, în poeziile sale, a criticat și și-a bătut joc de asemenea mentalități. Cu atît mai mult trebuie să facem noi astăzi aceasta. Este necesar ca televiziunea noastră în loc să ironizeze un director care nu știe o limbă străină să-și bată joc de cel care se ploconește în fața străinătății, care cunoscînd și vorbind o limbă străină îi e rușine să mai vorbească și românește! Noi avem, din păcate, snobi cărora le e oarecum rușine să vorbească limba poporului lor. Ce fel de oameni sînt aceștia? A cui pîine mănîncă ei? Nu a poporului, a clasei muncitoare, a țărănimii? Și aceasta face parte din noțiunea de ploconire în fața a tot ceea ce este străin. Nu vreau să fiu rău înțeles. Noi sîntem pentru învățarea limbilor străine, aceasta este o necesitate! Sîntem însă împotriva ploconirii în fața a tot ceea ce este străin, a înjosirii propriei limbi, a propriei națiuni. Sînt două lucruri distincte.

Deci, aceasta este o problemă principială — și ca să revin la economie, are și un alt aspect; ea reprezintă și o manifestare a neîncrederii în forțele proprii ale muncitorilor, tehnicienilor, ale oamenilor de știință, o manifestare a neîncrederii în clasa noastră muncitoare. Or, este cunoscut că atunci cînd am pus sarcini în fața muncitorilor, tehnicienilor, inginerilor și a cercetătorilor am rezolvat multe probleme complicate. Chiar la unele utilaje importante, pînă la urmă a trebuit să-i punem pe tehnicienii români să găsească soluții și să asigure buna funcționare. Dar de ce oare să nu facem aceasta de la început. De ce să nu punem pe tehnicienii noștri să lucreze, să perfecționeze o instalație, să ducă mai departe tehnica? Este timpul ca și din punct de vedere principial, teoretic, ideologic să luăm o poziție fermă în această privință, spre a înarma pe toți activiștii noștri de partid și de stat, din toate sectoarele de activitate, cu înțelegerea clară a necesității de a pune pe primul plan forțele proprii, folosirea muncii și conștiinței proprii, a priceperii proprii, a forțelor clasei

(Continuare în pag. a III-a)

EXPUNEREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

(Urmare din pag. a II-a)

muncitoare proprii — și numai după aceea să apelăm la import.

Aceasta nu înseamnă nici naționalism, nici îngustime națională, nici izolare națională; aceasta înseamnă calea sigură a construirii socialismului. Nimeni nu va putea obține succese în făurirea orînduirii noi fără a se bizui pe clasa sa muncitoare, pe intelectualitatea proprie, pe tot ceea ce are mai bun poporul din care face parte. Desigur, aceasta înseamnă totodată și o strînsă colaborare cu țările socialiste, și cu alte țări, o largă participare la schimbul mondial de valori materiale, intelectuale, științifice ; dar să venim nu cu căciula în mînă, ploconindu-ne, ci ca parteneri egali, ca oameni care știm să muncim, să luptăm pentru a ne aduce contribuția la dezvoltarea bazei materiale a societății, a științei și culturii. Din rîndurile poporului nostru s-au ridicat mulți oameni de valoare.

O altă problemă asupra căreia cred că este necesar să insistăm mai mult în activitatea noastră teoretică este cea a rolului partidului și statului. Deși toți afirmă că recunosc rolul conducător al partidului, auzi totuși pe unii spunînd cam așa : bine, bine, înțeleg rolul conducător al partidului, dar de ce și în artă, de ce și în literatură ? Ce poate să facă partidul aici ? Și se mai spune așa și în alte domenii. Se pare că este nevoie, într-adevăr, să ducem pînă la capăt aceste clarificări teoretice și ideologice. Vorbind de rolul partidului ca forță conducătoare în întreaga activitate socială, nu trebuie să lăsăm la o parte nici învățămîntul, nici literatura, nici arta plastică, nici muzica, nici știința, nici un alt sector, pentru că așa cum am mai arătat, noi privim problema făuririi societății socialiste nu numai din punct de vedere al bazei materiale, ci în contextul ei general cuprinzînd toate laturile vieții sociale, materiale și spirituale; deci forța partidului, conducerea sa, trebuie să se facă simțite în toate domeniile de activitate. Este necesar ca această problemă să fie bine lămurită, teoretic, ideologic, pentru a nu mai exista nici un fel de neclaritate. Tot așa este necesar ca și asupra rolului statului să existe o înțelegere deplină, pentru că statul clasei muncitoare are dreptul să se amestece și în literatură, și în arta plastică, și în muzică, să admită numai ceea ce consideră că corespunde socialismului, intereselor patriei noastre socialiste. Acesta este rolul statului în societate și așa va fi pînă cînd va dispare statul ! Și chiar și în comunism, cînd va dispare statul, societatea nu va admite decît ceea ce va considera că îi este util !

De ce reamintesc aceste lucruri ? Pentru că unora li se pare că aud problemele acestea pentru prima dată. Aceasta arată că nu am clarificat pînă la capăt aceste probleme și nu am făcut ca unii oameni, care au rolul de a-i educa pe alții, să înțeleagă lucruri elementare, care constituie ABC-ul socialismului științific, ABC-ul ideologiei marxist-leniniste.

Iată de ce consider că problemele acestea trebuie să le tratăm deschis, nu în mod călduț, cu menajamente, pentru că acest fel de a discuta lucrurile este dăunător. Pe drept cuvînt au arătat aici unii tovarăși că noi ne-am angajat să făurim o orînduire nouă, că am realizat-o pînă la o anumită etapă, că toți acceptăm socialismul ca singura societate în stare să asigure poporului o viață demnă. Și întregul nostru popor sprijină și aprobă această politică. Și atunci, de ce nu trebuie să discutăm clar, între noi : Cum trebuie să arate societatea socialistă ? Cum trebuie să lucreze partidul ? Cum trebuie să lucreze statul ? Cum trebuie să lucreze sindicatul, Uniunea Scriitorilor, Comitetul de Cultură ? Hai să ne așezăm, să discutăm și să ne clarificăm ! Trebuie să punem cu desăvîrșire capăt mentalității : „Aici este feuda mea și nu se poate amesteca nimeni". Nici un sector de activitate nu este feuda cuiva. Oricine este pus să lucreze într-un minister, într-o uniune, într-un sindicat, este pus acolo de partid, de clasa muncitoare și dacă nu-și îndeplinește misiunea ce i s-a încredințat trebuie dat la o parte și înlocuit cu oameni capabili să realizeze politica partidului **(Aplauze prelungite).** Noi am lichidat și feudalismul și capitalismul și nu vrem să mai admitem să se creeze vreo feudă a cuiva în vreun sector de activitate ! Se spune uneori : „Acesta este institutul meu", ca și cum respectivul ar fi devenit proprietar. Deși unii n-au făcut nimic pentru a contribui la dezvoltarea lui, totuși spun : „E institutul **meu**, și cum să vină cineva să se amestece în institutul **meu**" ? Unii doresc chiar să lase aceste instituite drept moștenire. Este necesar să punem capăt cu desăvîrșire unor asemenea mentalități în toate domeniile de activitate. Mai sînt și directori care se consideră proprietari de întreprindere, și, ca atare, se comportă față de muncitori ca proprietari nu ca reprezentanți ai clasei muncitoare, care sînt puși acolo să se îngrijească de interesele clasei muncitoare. Și aceasta se întîmplă tocmai datorită acestor concepții și mentalități, față de care noi nu am luat și nu luăm poziție hotărîtă, intransigentă. De ce ridic aceste lucruri ? Pentru că problemele pe care le dezbatem sînt probleme mai generale — nu privesc doar felul în care s-a scris o carte sau alta, sau s-a pictat un tablou: pentru aceasta n-am fi făcut consfătuirea. Ne-am adunat aici să dezbatem probleme fundamentale care privesc așezarea relațiilor din societatea noastră, care privesc concepția, felul de a gîndi organizarea raporturilor sociale, dezvoltarea societății noastre.

Este adevărat că despre problema politicii externe se scrie pe larg, dar n-aș putea spune că abordăm prea mult din punct de vedere teoretic principiile politicii noastre internaționale, principiile relațiilor dintre țările socialiste : le afirmăm cîteodată, dar nu desfășurăm o activitate teoretică atît pentru a înarma partidul nostru, cît și pentru a ne aduce contribuția la clarificarea generală a problemelor.

Noi milităm activ pentru a depăși divergentele existente pentru întărirea unității și colaborării dintre țările socialiste. Cunoașteți că întotdeauna partidul nostru a fost militantul cel mai neobosit pentru prietenia cu Uniunea Sovietică, că întotdeauna partidul nostru a studiat și a învățat din experiența primului stat socialist, așa cum studiem astăzi și experiența celorlalte state socialiste care au apărut în lume. Revoluționarii români au salutat cu căldură Marea Revoluție din Octombrie și au luptat cu arma în mînă pentru apărarea tînărului stat sovietic. Am sprijinit și ne-am preocupat permanent pentru a se înlătura politica pe care o duceau în trecut clasele stăpînitoare împotriva Uniunii Sovietice, pentru prietenia și colaborarea cu Uniunea Sovietică. Am înfăptuit după eliberare relații noi de prietenie și colaborare cu Uniunea Sovietică. Apreciem și am apreciat importanța Revoluției din Octombrie care a deschis calea transformării revoluționare, socialiste a lumii, rolul Uniunii Sovietice în dezvoltarea socialismului, în întreaga viață internațională de astăzi. Tot așa am salutat victoria revoluției socialiste în alte state, victoria revoluției socialiste în China, care a marcat, de asemenea, o cotitură în istoria revoluționară mondială.

Cunoașteți vizita pe care am făcut-o în China și în alte țări socialiste din Asia, primirea deosebit de călduroasă de care ne-am bucurat, atît din partea conducătorilor de partid și de stat chinezi și a poporului chinez, cît și din partea conducătorilor de partid și de stat și a popoarelor din R.D. Vietnam, R.P.D. Coreeană și R.P. Mongolă. Vizitele făcute în aceste țări, convorbirile avute și comunicatele elaborate vor exercita o puternică influență în dezvoltarea relațiilor dintre partidele și țările noastre reprezentînd o contribuție importantă la cauza întăririi unității țărilor socialiste și a mișcării comuniste și muncitorești internaționale, la cauza socialismului și păcii în lume. Aceasta este rezultatul politicii marxist-leniniste a partidului nostru, al preocupării sale de a dezvolta relațiile de colaborare cu toate țările socialiste, de a milita neobosit pentru întărirea unității tuturor forțelor antiimperialiste. În munca noastră ideologică de aceste probleme trebuie să ne preocupăm mai mult, pentru că este necesar și aici să aducem claritatea deplină, ca toată lumea să înțeleagă prețuirea pe care noi o dăm Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, rolului Uniunii Sovietice, prețuirea pe care o dăm tuturor țărilor socialiste, revoluției din China, rolului R.P. Chineze, preocuparea noastră de a așeza relațiile dintre țările socialiste pe principii marxist-leniniste, ale egalității în drepturi, ale respectului independenței și suveranității naționale. Nu sînt probleme numai practice, deși au mare importanță din acest punct de vedere, ci sînt și probleme de însemnătate teoretică internațională și noi trebuie să le acordăm o atenție mai mare decît pînă acum. În legătură cu aceasta este necesar să elaborăm lucrări despre importanța Revoluției din Octombrie, despre victoria revoluției în celelalte țări socialiste, despre însemnătatea revoluției chineze, precum și despre victoria socialismului în țările sistemului socialist mondial, despre influența sistemului socialist mondial asupra dezvoltării sociale contemporane — lucrări care să contribuie la înarmarea teoretică a membrilor partidului nostru, a întregului popor, să stea la baza învățămîntului de partid și de stat.

Este necesar să dezbatem mai serios raportul între național și internațional, mai ales că în legătură cu aceste probleme circulă tot felul de confuzii, se pun în circulație tot felul de idei greșite. Noi trebuie și aici — pe plan teoretic, principial — să aducem claritate în ceea ce privește rolul național, al factorului național, interdependența între național și internațional, condiționarea reciprocă a acestor doi factori fără de care nu se poate asigura mersul înainte. Să tratăm, de asemenea, problema internaționalismului proletar în spiritul liniei stabilite de Congresul al X-lea al partidului nostru — și s-o tratăm deschis, cu claritate. Așa cum este necesar să abordăm cu multă claritate problema cooperării economice și problema integrării socialiste. Noțiunea de integrare a fost introdusă în limbajul economic internațional. Se discută despre integrare — și cea socialistă și cea din Piața comună. Să vedem ce înseamnă acest lucru teoretic, principial, și să ne spunem punctul de vedere, să elaborăm orientarea clară a partidului nostru în această problemă. Trebuie să analizăm în mod distinct tezele și practicile legate de integrarea capitalistă, precum și problema relațiilor de cooperare socialistă, a formelor de integrare în cadrul C.A.E.R. Noi am ajuns împreună cu țările membre ale C.A.E.R. la o anumită concluzie cu privire la ceea ce înseamnă integrare, în sensul că aceasta nu afectează independența și suveranitatea națională, nu duce la planificare comună și la forme de organizare suprastatală. Dezvoltarea și adîncirea cooperării este menită să asigure egalitatea deplină între țările socialiste, avantajul reciproc, soluționarea problemelor în spiritul respectului consimțămînt și al interesului fiecărei țări socialiste, asigurarea dezvoltării și înfloririi economiei naționale a fiecărui stat socialist. Toate acestea sînt menite să contribuie la întărirea unității țărilor socialiste, la afirmarea socialismului în lume. De aceea trebuie să tratăm aceste probleme aprofundat pentru ca fiecare dintre tovarășii noștri, începînd cu membrii Comitetului Central, cu activul, cu întregul partid și popor să cunoască bine punctul nostru de vedere. Trebuie să discutăm și despre Piața comună ; e o problemă tot principială. Să analizăm și să tragem concluzii atît în legătură cu aceasta, cît și cu alte fenomene ce apar pe plan internațional și care se cer analizate, la care trebuie să se dea răspunsuri. Nu are rost să ocolim problemele care se pun în viață. Sînt fenomene diverse care apar în lumea de astăzi; este necesar să le interpretăm corespunzător în spiritul concepției noastre despre lume și viață, a materialismului dialectic și istoric, să dăm răspuns la întrebările care se ridică în legătură cu aceste fenomene.

Trebuie să tratăm mai pe larg și principial, din punct de vedere ideologic și teoretic, problema luptei de eliberare națională și mai cu seamă a dezvoltării statelor naționale, pentru că aceasta are, de asemenea, o mare însemnătate pentru întreaga noastră activitate internațională. Este necesar să abordăm în mai mare măsură problemele țărilor în curs de dezvoltare, să ne oprim asupra rolului țărilor mici și mijlocii în viața internațională de astăzi — din punct de vedere nu numai practic, ci și din punct de vedere teoretic, al luptei împotriva imperialismului, pentru transformarea democratică a lumii.

Este necesar, tovarăși, să analizăm, de asemenea, capitalismul, imperialismul de astăzi, pentru că nu ne mai putem mulțumi numai cu repetarea tezelor vechi, deoarece au avut loc schimbări serioase — și, dacă nu ținem seama de ele, ajungem, cîteodată, la concluzii greșite.

Se ridică un șir de alte probleme în legătură cu dezvoltarea mișcării comuniste și muncitorești, cu relațiile dintre partidele comuniste, dintre forțele antiimperialiste, mișcările democratice — probleme care se cer, de asemenea, abordate pe larg în activitatea noastră ideologică și teoretică. În general, consider că este necesar ca activitatea ideologică, teoretică a partidului nostru să abordeze toate problemele care apar în viața contemporană, să le trateze deschis, de pe poziții marxist-leniniste, să elaboreze o concepție și o linie clară care să stea la baza întregii munci ideologice de înarmare a partidului, a clasei muncitoare, a poporului nostru.

Este necesar să înțelegem că întreaga noastră activitate ideologică trebuie să aibă la bază concepția despre lume și viață a clasei muncitoare, materialismul dialectic și istoric. Numai așa vom putea să ne aducem contribuția la dezvoltarea marxism-leninismului în condițiile epocii de astăzi.

Legat de aceasta, consider că un neajuns al activității noastre teoretice și ideologice îl constituie faptul că activiștii cu munci de conducere se ocupă puțin — unii chiar nu se ocupă de loc — de problemele teoretice, lăsînd de fapt ca de ele să se ocupe numai tovarășii care s-au specializat în activitatea teoretică. Or, ca în toate domeniile științei — ce nu se poate dezvolta decît dacă se leagă de viață — activitatea teoretică în problemele sociale — care, de asemenea, este o activitate științifică — nu se poate realiza din birou, de către oameni care stau în jurul lor cu tot felul de tratate și manuale, cu tot felul de reviste încercînd să tragă concluzii din ele. Tezele teoretice se pot elabora numai de către aceia care iau parte activă la lupta revoluționară, la lupta de construcție socialistă, care se află în primele rînduri ale acestei lupte. Înșiși făuritorii marxism-leninismului n-au fost savanți de cabinet, ci oameni politici, organizatori și conducători ai luptei revoluționare — și tocmai de aceea teoria lor e reală, corespunde vieții, tezele ei fundamentale au o valabilitate universală. Altfel, ne vom întîlni în continuare cu „lucrări teoretice" care repetă niște adevăruri arhicunoscute, cu teze elaborate în urmă cu 50—100 de ani, prezentate mai pretențios, mai întortochiat — ca să se înțeleagă mai greu — dar care nu spun nimic nou și nu aduc nici o contribuție la dezvoltarea științei marxist-leniniste. De aceea, eu consider că este o necesitate imperioasă ca de problemele teoretice și ideologice să se ocupe în primul rînd cadrele de conducere ale partidului nostru, începînd de la Comitetul Central pînă jos; organele colective de conducere ale partidului trebuie să dezbată periodic aceste probleme, să ajungă la concluziile corespunzătoare care să constituie orientarea obligatorie pentru întregul nostru partid. Numai așa noi vom face o activitate ideologică bună, vom da o bază solidă pentru înarmarea partidului cu o concepție înaintată.

Legat de aceasta, vreau numai să reamintesc și aici necesitatea ca și tovarășii care lucrează pe linie de stat să înțeleagă că ei sînt nu numai specialiști, ci sînt în primul rînd oameni politici ; ei sînt puși vicepreședinți, miniștri sau directori, înainte de toate în calitate de oameni politici — și trebuie să asigure o conducere politică — și numai în al doilea rînd ca specialiști. Un ministru e un conducător politic. El a fost numit în fruntea unui departament în calitate de om politic, pentru a milita în slujba înfăptuirii liniei partidului. Deci, este necesar să se înțeleagă clar, de către toată lumea, că tovarășii care sînt puși să conducă oricare sector de activitate — includ aici și organizațiile obștești, uniunile de creatori — sînt promovați ca oameni politici și trebuie să pună pe primul plan lupta pentru înfăptuirea politicii partidului în domeniul respectiv, pentru ca toți cu care lucrează ei să cunoască și să-și însușească temeinic linia politică a partidului.

S-a vorbit aici despre rolul care revine Academiei de Științe Sociale și Politice. Este adevărat, a fost creată de curînd, ceva a început să facă, dar — după mine — puțin. Am concentrat forțe acolo și avem pretenția ca această Academie, așa cum am spus-o de altfel de la început, să fie un instrument în mîna conducerii partidului și statului în activitatea ideologică ; pentru aceasta este necesar însă ca la activitatea ei să participe și cadrele de conducere de partid și de stat, deoarece altfel activitatea nu se va îmbunătăți prea mult. Este necesară o mai strînsă legătură între activitatea teoretică și activitatea practică. Aceasta presupune ca tovarășii, chiar dacă au — cum se spune în limbajul Ministerului Muncii — norma de bază la Academie, să fie antrenați la munca politică, practică, la activitatea din întreprinderi și instituții, să fie strîns legați de clasa muncitoare.

Este necesar, de asemenea, să aducem o serie de îmbunătățiri în învățămîntul nostru de partid, începînd cu Academia social-politică „Ștefan Gheorghiu". Programul său trebuie astfel îmbunătățit încît să corespundă cerințelor formării cadrelor de conducere de partid, să creeze conducători de partid, în stare să cunoască problemele și știința politică a conducerii partidului și societății. O parte însemnată din activitatea Academiei este paralelă cu a altor instituții de învățămînt superior. Vă trebui să revedem acest lucru. Nu este nevoie să avem două facultăți de filosofie, de exemplu — una comunistă și una „pe linie de stat". **(Animație în sală).** Doar societatea noastră n-are decît o singură filosofie ! Va trebui să facem astfel încît să avem o singură facultate și o singură filosofie, iar facultatea de filosofie — oriunde se va găsi ea, probabil tot în cadrul Universității — să lucreze nemijlocit sub conducerea Comitetului Central în strînsă legătură cu Academia de Științe Sociale și Politice. Numai așa vom putea avea o filosofie marxist-leninistă. De asemenea, trebuie să punem pe altă bază recrutarea studenților pentru filosofie. Aceasta nu este o meserie de specialitate, ci o activitate, prin excelență, ideologică și acolo trebuie să meargă numai oameni recrutați prin partid, numai oameni care vor deveni activiști de partid. În orice sector de activitate vor lucra ca filosofi, ei trebuie să fie filosofi marxist-leniniști. Noi nu putem admite nici un alt fel de filosofie în Romînia. Aceasta este valabil și pentru alte facultăți umaniste — și pentru economie politică generală, pentru istorie ; noi nu putem să avem decît o singură istorie, o singură concepție despre istorie, materialismul dialectic și istoric ; nici un fel de altă concepție nu poate exista în predarea istoriei. La fel trebuie să fie și la Facultatea de litere, care, între altele fie zis, nu trebuie să scoată scriitori, căci nu există în lume facultate de scriitori ; scriitorul poate fi și un muncitor bun, și un medic bun, și un inginer bun care are de transmis un mesaj, care cunoaște viața și este înzestrat cu talent, este capabil să realizeze opere de artă. Noi trebuie să scoatem de la filologie profesori și toți cei care absolvă aceste facultăți trebuie să intre în învățămînt și numai cu aceste condițiuni trebuie admiși în facultăți.

Mă opresc aici și n-am să mă refer și la alte facultăți umaniste. Cred că este clar pe ce cale trebuie să mergem ! Despre toate acestea am discutat de multe ori cu tovarășii de la învățămînt, — am discutat și cu tovarășul Maliță — dar de făcut s-a făcut puțin. Este timpul ca începînd din această toamnă să trecem la această organizare. Am făcut această digresiune, deoarece învățămîntul științelor sociale este strîns legat cu învățămîntul de partid, ele trebuie să fie strîns unite și să se desăvîrșească după o singură concepție.

Legat de sarcinile care le punem în domeniul activității ideologice, este necesar, de asemenea, să luăm măsuri în vederea îmbunătățirii întregului nostru învățămînt de partid — și cel permanent și cel seral și alte forme pe care le avem. Totodată, este necesar să înțelegem că orice formă de învățămînt am avea, aceasta nu poate înlocui adunarea generală care trebuie să joace rolul principal în organizarea activității membrilor de partid, în educarea comuniștilor.

Dacă am caracterizat mai general activitatea noastră ideologică și de propagandă, felul cum se răsfrînge ea în diferite sectoare ale vieții ideologice, culturale, am putea spune că în multe locuri și-a făcut loc o mentalitate de comoditate călduță, de îngăduință mic-burgheză, de lipsă de fermitate. Unii tovarăși consideră că dacă nu vor supăra pe nimeni, vor dovedi că știu să lucreze cu oamenii și nu vor fi criticați, nu vor fi acuzați de nu știu ce fel de atitudine dogmatică sau rigidă, și că e mai bine să umblăm cu duhul blîndeții. Dar noi nu sîntem predicatori, tovarăși, noi sîntem comuniști ! Noi nu trebuie să umblăm cu duhul blîndeții, noi trebuie să criticăm principial, să nu jignim pe oameni, dar a pune lucrurile clar în fața oamenilor nu înseamnă a jigni. A nu pune lucrurile clar în fața oamenilor, înseamnă a le face și lor un prost serviciu, înseamnă a face un deserviciu și partidului, întregii noastre activități. Este timpul să punem capăt acestor stări de lucruri. Să introducem în întreaga noastră activitate ideologică spiritul de partid, spiritul clasei muncitoare, combativ, ferm ; nu pot fi făcute concesii de la politica partidului, de la principiile marxist-leniniste.

Este necesar să luăm măsuri serioase în domeniul muncii cultural-educative de masă. Cluburile muncitorești, căminele culturale au devenit nu atît instituții de educație, cît mai mult instituții de distracție — și aceasta fără un conținut educativ. Căci și distracția este, pînă la urmă, o cale de educație, dacă se face în mod corespunzător. Trebuie să înțelegem că în toate domeniile, tot ceea ce facem are un anumit țel și un anumit scop. Cluburile muncitorești, căminele culturale din sate trebuie să devină instituții de educație politică, socialistă a muncitorilor, a celorlalți salariați, a țărănimii, a tuturor membrilor societății noastre. Ele trebuie să acționeze desigur sub îndrumarea organizațiilor respective — a sindicatelor, celorlalte organizații, a consiliilor județene populare — dar în fond, toate acestea trebuie să-și desfășoare activitatea sub conducerea organelor de partid, de jos pînă sus. Organele de partid trebuie să exercite îndrumarea, controlul, să aprobe programul, să asigure realizarea lui.

S-a vorbit de cinematografie: am avut o consfătuire și nu vreau să repet acum ceea ce am arătat atunci. Numai un singur lucru vreau să subliniez : trebuie să punem capăt importului de filme decadente din străinătate care introduc concepția burgheză, retrogradă. Lista importului de filme trebuie să fie aprobată în prealabil de organele competente de partid și de stat. Se impune, în același timp, să luăm măsuri ca cinematografia noastră să facă filme mai bune. Este necesar ca toate scenariile să fie în prealabil aprobate de organele de partid și de stat. Sînt de acord cu ce a spus aici tovarășul Baranga, că pînă la urmă, cel care comandă opere de artă este clasa muncitoare, țărănimea, poporul nostru și deci trebuie ca scenariștii și regizorii să facă filme care corespund obiectivelor educației noastre comuniste. Filmul este un instrument de educație. Trebuie să punem capăt în acest domeniu concepțiilor liberaliste, mic-burgheze, anarhice.

La fel în teatru, trebuie să revizuim repertoriul pieselor străine. Sînt multe piese bune — și să le păstrăm — ca de altfel și filme, dar să scoatem toate piesele care nu corespund educației pe care noi vrem s-o dăm poporului nostru. Așa cum trebuie să nu se înceapă punerea în scenă a unei piese pînă cînd nu se aprobă de organele de partid și de stat. Eu aș apela la directorii de teatru, la artiștii comuniști : de ce joacă piese care nu corespund principiilor și eticii noastre ? N-au și ei răspundere față de ceea ce joacă ? În ilegalitate, tovarăși, am avut artiști progresiști, democrați care au refuzat să joace anumite piese reacționare; oare artiștii comuniști nu simt răspunderea pentru ceea ce joacă ? Același lucru este valabil și pentru operă, operetă, pentru celelalte ansambluri lirice, în activitatea cărora sînt lipsuri serioase — și care trebuie să joace un rol mult mai important în educarea revoluționară a tineretului, a poporului nostru. În acest sens este necesar ca Secretariatul Comitetului Central, împreună cu organele de stat de specialitate, cu uniunile de creație să stabilească un program de elaborare a unor piese de teatru și a unor lucrări muzicale și coregrafice inspirate din lupta revoluționară, patriotică a poporului nostru, din construcția socialismului, care să contribuie la formarea conștiinței socialiste a maselor.

De asemenea, este necesar să revedem activitatea editorială. Nu mă refer la ceea ce se tipărește din scriitorii și poeții români. Și aici sînt lucruri de criticat, dar mă refer acum mai cu seamă la traduceri. Sînt cărți care se tipăresc în zeci de mii de exemplare și care fac apologia modului de viață burghez, chiar apologia crimei, în timp ce lucrări bune românești nu pot fi tipărite pe motiv că lipsește hîrtia. Ce educație facem noi ? Ce fel de directori de edituri comuniști, ce fel de tipografi comuniști sînt aceia care culeg cărți cu asemenea mesaje ? Noi în ilegalitate aveam tipografi care refuzau să tipărească, să culeagă anumite cărți. Ce fel de combativitate comunistă este aceasta ? Ce fel de comuniști avem noi în edituri ? Trebuie să luăm măsuri pentru a pune capăt stărilor de lucruri la care m-am referit, pentru a nu se mai edita, atît din literatura românească, cît și universală, decît lucrări care servesc educația maselor, creării omului nou. Totodată, trebuie să se scoată din librării tot ceea ce nu corespunde acestei orientări, să se revadă planul de tipărituri, să se oprească tipăriturile necorespunzătoare. De asemenea, va trebui să se pună mai multă ordine în modul de aprobare a listei traducerilor, a editărilor din limbi străine. Va trebui, desigur, să traducem și în viitor din literatura universală, luînd tot ce este bun atît din literatura țărilor socialiste, cît și din literatura progresistă din toată lumea. Este multă asemenea literatură și avem nevoie de ea, trebuie să dăm posibilitatea oamenilor noștri să cunoască tot ceea ce este valoros în literatura mondială — dar să nu aducem maculatură, să nu aducem literatură care otrăvește sufletul tineretului nostru.

Legat de aceasta se pune și problema activității Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă. Desigur, analizînd activitatea Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, se poate spune că în munca sa sînt și lucruri bune, dar această instituție nu a exercitat control corespunzător asupra sectoarelor de care are însărcinarea să se ocupe, nu a manifestat spirit de combativitate în îndrumarea politico-ideologică fermă a vieții cultural-artistice din țara noastră, a lucrat mai mult ca un organ administrativ. Trebuie să spunem că tovarășii din conducerea instituției, trimiși acolo de partid, nu s-au achitat bine de sarcinile lor. Președintele Comitetului poartă răspunderea generală pentru activitatea instituției, iar fiecare membru al conducerii, răspunde, la rîndul său, pentru domeniul de activitate ce i s-a încredințat în fața partidului, a societății. Este necesar să luăm măsuri atît pentru îmbunătățirea organizării Comitetului, cît și pentru schimbarea concepției sale de muncă. Acest Comitet trebuie să lucreze ca un organism de partid, să îndrume toată activitatea cultural-educativă, să exercite rolul principal în orientarea tuturor instituțiilor de artă, a întregii rețele culturale de masă. El trebuie să acționeze pentru crearea unei arte militante, socialiste, care să răspundă cerințelor educării maselor în spiritul patriotismului socialist și al internationalismului proletar. Pentru a putea asigura îndeplinirea acestor sarcini este necesar să întărim conducerea Comitetului cu activiști de partid ; lucrătorii acestei instituții nu trebuie să fie simpli funcționari, ci activiști, militanți, luptători fermi și neobositi pentru înfăptuirea politicii culturale a partidului și statului nostru. În acest sens este necesar să luăm măsuri și pentru întărirea activității organizației de partid din cadrul Comitetului, a întregii munci politice de pregătire marxist-leninistă a cadrelor din instituție. Este, de asemenea, necesar ca comitetele județene să ia măsuri pentru îmbunătățirea activității comitetelor de cultură și artă județene, pentru îndrumarea lor permanentă. Dată fiind importanța activității culturale în educarea comunistă a maselor, este necesară întărirea conducerii și îndrumării de către partid a întregii vieți cultural-artistice din țara noastră.

De multe ori am vorbit despre rolul școlii în educația și formarea tinerei generații. Se pare că pentru toți este clar acest lucru. Avem succese mari în dezvoltarea învățămîntului. Totuși, orientările și directivele stabilite de Comitetul Central n-au fost duse nici în acest domeniu pînă la capăt. Conducerea ministerului, rectoratele, comuniștii din învățămînt se mișcă greoi ; unii au rețineri pentru că s-au obișnuit cu vechea mentalitate, și dacă cumva pătrunde producția în universitate sau dacă universitatea se apropie de producție cred că aceasta înseamnă încălcarea principiului universitar. În realitate, lucrurile nu stau așa ! Prin legătura strînsă cu producția, universitatea va deveni cu adevărat o universitate a poporului ! Atunci va fi mai bine legată de clasa muncitoare, de interesele generale ale societății !

Trebuie ca de la începutul anului viitor să facem o cotitură radicală în munca din învățămînt. Nu mă opresc mai mult asupra acestor probleme pentru că avem programată o ședință specială cu Consiliul învățămîntului superior și vom discuta atunci mai pe larg. Vreau doar să subliniez că trebuie să punem odată capăt stărilor de lucruri negative, tărăgănelii și speranței că poate lucrurile se vor uita și vor rămîne așa cum au fost în trecut — pentru că există asemenea mentalitate. Trebuie o dată să lichidăm asemenea neajunsuri pentru că învățămîntul nostru superior nu progresează dacă nu-l legăm de producție, dacă studentul nu lucrează în producție în timpul studiului. Cu mai multă fermitate trebuie să luăm măsuri ca în liceele noastre și în școala noastră generală de 10 ani să introducem participarea elevilor la producție. Noi purtăm răspunderea pentru viitorul societății noastre și, ca atare, trebuie să lichidăm mentalitatea școlii generale, a liceului de cultură generală de a scoate absolvenți fără nici o specialitate. Ce fel de liceu este acesta care pregătește tineri cărora le e rușine de muncă ? Noi trebuie să avem un liceu care să educe tineretul nostru în spiritul

(Continuare în pag. a IV-a)

EXPUNEREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

(Urmare din pag. a III-a)

muncii, să-l învețe să muncească în orice domeniu de activitate, pentru că orice muncă folositoare societății este o muncă de onoare ; în acest spirit trebuie să formeze școala noastră tineretul ! Toți elevii trebuie să lucreze în producție ! Numai așa vom avea un liceu care să contribuie cu adevărat la formarea tinerei generații pentru societatea socialistă și comunistă.

De o deosebită importanță sînt problemele legate de educația generală, politică și cetățenească a tineretului nostru. Vreau să spun de la început că noi avem un tineret bun, devotat patriei, cauzei socialismului. Vîrsta medie în multe întreprinderi este de 22—23 de ani, ceea ce oglindește rolul tineretului nostru în producția de bunuri materiale a societății. Un rol important joacă, de asemenea, tineretul în domeniul științei și culturii, în învățămînt și în alte sectoare ale vieții sociale. În marea lui majoritate, tineretul se află pe poziții morale sănătoase. Partidul nostru dă o înaltă apreciere contribuției pe care tineretul nostru o aduce la construcția socialismului, rolului pe care îl are în viața noastră socială.

Nu putem însă trece cu vederea unele manifestări negative, chiar dacă este vorba de cazuri izolate. Tovarășul Malița a căutat să ne convingă că, deoarece asemenea manifestări sînt extrem de puține, că reprezintă un procent infim, nu trebuie să le dăm prea multă atenție. Dar atunci cînd ne referim la educația tineretului, cînd este vorba despre unele neajunsuri, nu putem să judecăm în procente. Noi nu admitem nici în producție la piese, rebuturi, iar la oameni cu atît mai puțin. Iată de ce nu putem fi de acord cu felul acesta de a gîndi al conducerii Ministerului Învățămîntului. Noi trebuie să luăm toate măsurile ca fiecare tînăr să fie educat și pregătit pentru viață, să nu avem rebuturi de nici un fel. Este necesar să așezăm munca educativă pe principii sănătoase ; aceasta constituie sarcina principală a Ministerului Învățămîntului. În acest sens este necesar să reorganizăm și să îmbunătățim întregul sistem de predare a cunoștințelor politico-ideologice. Direcțiile educative și de științe sociale din minister sînt funcționărești, nu desfășoară activitate temeinică de îndrumare politică. De asemenea, predarea științelor sociale se desfășoară cu lipsuri mari. Consider că hotărîrea care s-a luat cu ani în urmă, cînd s-a diminuat, s-a redus predarea științelor sociale, a fost greșită. În afară de cîteva facultăți umanistice, științele sociale sînt tratate cu indiferență. Mulți din cei care predau științele sociale nu-și fac datoria. Noi trebuie să așezăm predarea științelor sociale pe o bază temeinică, să revedem planurile de învățămînt și programele de studiu, să mărim numărul de ore și să facem ca științele sociale să se predea în toți anii de studii. Trebuie să introducem obligatoriu examenul de științe sociale ca examen de bază, fără de care nici un student nu poate absolvi facultatea. În societatea noastră socialistă nu poate deveni inginer cineva care nu are temeinice cunoștințe ideologice comuniste. Trebuie de urgență să punem un colectiv să lucreze, astfel ca pînă la toamnă să reorganizăm și să revedem complet toată problema predării științelor sociale. Aceasta constituie o problemă esențială în formarea specialistului nostru de mîine.

Cadrele care predau științele sociale trebuie să fie în fond activiști de partid, selecționați, recomandați de organele de partid. Să introducem obligația activiștilor de partid cu munci de răspundere — fie că au sau nu titlul de profesor — de a preda la catedrele de științe sociale.

Comitetele județene ca și Secretariatul Comitetului Central al partidului nostru trebuie să preia în întregime sub conducerea și îndrumarea nemijlocită întreaga activitate educativă și în general întregul proces de desfășurare a învățămîntului. Nu se poate separa procesul de predare a cunoștințelor profesionale de întregul proces educativ ; acesta constituie un tot unitar. Trebuie, de asemenea, să revedem sistemul de învățămînt politic pentru cadrele didactice de toate gradele, sistemul de informare politică, care nu sînt întotdeauna bine organizate și nu au eficiența dorită. Toți profesorii, toți învățătorii trebuie să fie și specialiști și educatori; dacă nu îndeplinesc ambele condițiuni, nu pot fi promovați în aceste funcții.

S-a vorbit aici de rolul Uniunii Tineretului Comunist, al Asociațiilor studențești, al Organizației pionierilor. Consider că va trebui să luăm măsuri serioase pentru a aduce îmbunătățiri substanțiale în activitatea U.T.C., a Asociațiilor studențești și a Organizației de pionieri. Aceste organizații trebuie să fie mai îndeaproape îndrumate și conduse de organele de partid, trebuie întărite cu cadre recrutate din rîndurile clasei muncitoare, cu spirit revoluționar, cu spirit muncitoresc, pentru ca într-adevăr să răspundă cerințelor pe care le pune partidul în fața lor, în munca de educare a tineretului.

În același timp, trebuie să facem ca toate organele și organizațiile de partid să considere munca de educare a tineretului ca o sarcină de prim ordin, permanentă, de ea depinzînd viitorul societății, al națiunii noastre socialiste. Este necesar să punem un mai mare accent pe cunoașterea de către tineret a trecutului de luptă al partidului și poporului. Să prezentăm permanent stările de lucruri din trecut, să reamintim cum a trăit clasa muncitoare, tineretul în trecut, pentru că numai așa tinerii vor putea să înțeleagă mai bine realizările de astăzi, condițiunile pe care le au. Nu trebuie să uităm că tineretul nostru s-a născut în alte condițiuni și unii consideră că lor li se cuvine totul, că numai societatea are obligații, dar ei nu au față de societate nici o obligație. Trebuie, de asemenea, să punem un accent mai mare în propaganda noastră pe înfățișarea stărilor de lucruri din lumea capitalistă, pentru că trebuie să recunoaștem că în unele cazuri realitățile de acolo au fost puțin înfrumusețate. Tot vorbind despre importul de mașini din străinătate și apreciind că o mașină sau o instalație sînt bune, s-a uitat că dacă mașina este bună — deși este făcută tot de muncitor și de inginer — nu înseamnă că este bună și orînduirea capitalistă. Noi trebuie să înfățișăm permanent tineretului asuprirea și exploatarea, nedreptățile economico-sociale, greutățile pe care le au tinerii, oamenii muncii din orînduirea capitalistă. Să oglindim mai larg în propaganda noastră lupta oamenilor muncii din țările capitaliste împotriva claselor exploatatoare, împotriva politicii de asuprire, împotriva colonialismului și neocolonialismului, a politicii imperialiste de forță și dictat, de agresiune și amenințare cu un nou război mondial. În acest scop trebuie să luăm măsuri serioase, să întocmim un program special de educare a tineretului în spirit militant.

Trebuie să dezvoltăm la tineretul nostru dragostea față de muncă. Fiecare să înțeleagă că în orice domeniu de activitate este necesar să-și aducă contribuția la dezvoltarea societății noastre. Să luăm măsuri hotărîte ca nimeni să nu poată trăi fără a participa la activitatea productivă. Să combatem, de asemenea, mentalitatea acelor părinți care dintr-o grijă exagerată, prost înțeleasă, țin copii acasă, îi întrețin fără muncă, îi ajută să nu se încadreze în activitatea socială. Aceasta este o mentalitate înapoiată, mic burgheză. Față de o asemenea mentalitate trebuie să luăm poziție publică, să facem din ea o problemă a întregii societăți. Întregul nostru tineret trebuie să se încadreze, să participe la muncă.

Este necesar să fie combătute cu mai multă fermitate concepțiile mistice, înapoiate. Problema combaterii misticismului trebuie să facă parte din întreaga activitate politico-educativă a partidului, a U.T.C.-ului, a organizațiilor noastre. În lupta împotriva concepțiilor înapoiate, a influențelor modului de viață burghez, a tot felul de manifestări retrograde trebuie să acționeze munca politică, organizațiile obștești, opinia publică. Problema educației ateiste este o problemă de lungă durată, care cere o activitate continuă, permanentă. Să înarmăm științific clasa muncitoare, țărănimea, intelectualitatea, tineretul, pe toți cetățenii patriei cu concepția materialist-dialectică despre lume și viață. De asemenea, trebuie să ne preocupăm de a educa tineretul nostru în spiritul prieteniei între toți tinerii, indiferent de naționalitate, în spiritul solidarității internaționale cu tineretul muncitoresc, revoluționar din toată lumea, atît din țările socialiste, cît și din celelalte țări, în lupta împotriva imperialismului, pentru socialism, pentru pace. Educația patriotică și internaționalistă să constituie un tot unitar. Nu trebuie să scăpăm nici un moment din vedere necesitatea educării tineretului nostru în spiritul dragostei față de patrie, a hotărîrii de a fi gata în orice moment să apere cuceririle revoluționare, independența și suveranitatea patriei noastre socialiste. Aș dori să adresez tinerilor comuniști, întregului tineret chemarea de a fi întotdeauna în primele rînduri ale luptei împotriva vechiului, a asupririi naționale, pentru libertate, dreptate și echitate socială. Astăzi, cînd în România se construiește noua orînduire socială, tinerii trebuie să fie în primele rînduri pentru înfăptuirea politicii marxist-leniniste a partidului nostru, pentru făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate, pentru victoria comunismului. Ei înșiși, tinerii, trebuie să acționeze cu toată fermitatea pentru lichidarea tuturor neajunsurilor din activitatea educativă ; organizațiile lor trebuie să devină colective de luptă pentru educarea comunistă. Numai așa tineretul nostru luîndu-și — ca să spun așa — soarta în propriile mîini și acționînd sub conducerea partidului, de pe poziții comuniste, își va aduce contribuția la dezvoltarea societății noastre.

S-a vorbit aici de uniunile de creație. Noi am avut multe întîlniri cu tovarășii din domeniul literaturii și artei. S-au realizat și multe lucruri bune, deși mai sînt și neajunsuri. După cum se știe, nu o dată am apreciat realizările din acest domeniu și în special, recent, cele închinate aniversării semicentenarului partidului. Dar nu putem să nu menționăm și cu acest prilej existența unor lipsuri și în acest sector de activitate. Linia trasată de Congresele al IX-lea și al X-lea constituie, cred, o orientare foarte clară pentru activitatea uniunilor noastre de creatori. Încă de la Congresele al IX-lea și al X-lea am precizat ce dorim noi de la scriitori, de la ceilalți oameni de artă, de la uniunile de creație, cui trebuie să servească arta, care trebuie să fie izvorul ei de inspirație. Astăzi n-aș putea decît să repet același lucru, de aceea le recomand tovarășilor să citească pasajele din documentele acestor Congrese, cît și cuvîntarea ținută la ultima întîlnire cu creatorii de artă pentru că acolo am spus tot ceea ce aș dori să spun și astăzi. Noi vrem ca arta și literatura să fie puse în slujba poporului, să se scrie și să se creeze pentru clasa muncitoare, pentru țărănime, pentru intelectualitate, pentru toți oamenii muncii. Sîntem pentru diversitate de stiluri și forme în creația literar-artistică. Dar, așa cum am spus și mai înainte, concepția ideologia, trebuie să fie una singură — ideologia și concepția revoluționară a clasei muncitoare. Arta trebuie să servească unui singur scop : educației socialiste, comuniste. În acest sens sîntem pentru cea mai largă libertate de creație, pentru cea mai largă exprimare a imaginației, dar în spiritul concepției noastre despre lume și viață. Cred că este clar ! Nu este nimic nou, ci trebuie să se înțeleagă mai profund hotărîrile Congreselor partidului nostru — și pe această linie să se acționeze.

Aș dori însă să mă refer la comuniștii din aceste uniuni. Oare pentru ei nu există obligația de a traduce în viață linia partidului ? Hotărîrile congreselor partidului și ale Comitetului Central nu sînt obligatorii și pentru ei ? Cred că da. Chiar în condițiile cînd partidul era în ilegalitate, comuniștii, precum și celelalte elemente democratice din societățile literare sau artistice luau poziție și militau pentru o artă avansată. Cu atît mai mult comuniștii au obligația să ia astăzi o poziție militantă. Comunistul este obligat, atît în cadrul Uniunii Scriitorilor, al Uniunii Compozitorilor, al Uniunii Artiștilor Plastici, în celelalte uniuni de creație să înfăptuiască linia partidului, să lupte și să realizeze el însuși opere literar-artistice care să contribuie la ridicarea conștiinței socialiste a maselor, care să militeze pentru realizarea liniei politice a partidului nostru. Trebuie să ne gîndim foarte serios, tovarăși, asupra acestui lucru; de dragul libertății de creație noi nu putem închide ochii, nu vom admite să se scrie orice fel de literatură. Nu vom admite nici un fel de literatură care ar putea dăuna educației socialiste a poporului nostru. Nu înțelegem și nu putem accepta nici un fel de libertate pentru creațiile inspirate din concepțiile străine de ideologia clasei muncitoare. În România pot fi acceptate numai arta și literatura care stau pe poziția clasei muncitoare, care servesc poporului, socialismului, națiunii noastre. **(Aplauze vii).** Este necesar — așa cum am mai subliniat — ca organele noastre de partid la toate nivelele, să-și exercite rolul de conducător și îndrumător al acestor sectoare de activitate. Critica literar-artistică trebuie să fie critică comunistă, gazetele și revistele literare trebuie să fie în întregime comuniste. Nu trebuie să admitem nici un fel de critică ce încearcă să promoveze concepții estetice retrograde. Presa este un instrument al partidului și trebuie să servească răspîndirii politicii partidului în toate domeniile de activitate — inclusiv în cel literar și artistic. Aceasta este cu atît mai mult valabil cînd vorbim de presa politică. Cred, în general, tovarăși, că și în domeniul presei — atît celei literare, cît și al presei în general — trebuie să luăm un șir de măsuri împotriva oricărui spirit liberalist care lasă posibilitatea să apară concepții ce nu servesc educației socialiste și comuniste.

Consider că este necesar să punem mai rapid ordine la Radio și Televiziune. Mă așteptam ca tovarășul Bujor Sion să spună ceva mai clar lucrurilor pe nume aici, cu atît mai mult cu cît acum cîteva zile am discutat cu el foarte pe larg despre lipsuri și despre ceea ce trebuie făcut la Televiziune. Cînd am hotărît ca tovarășul Bujor Sion să fie trimis la Televiziune, l-am trimis acolo ca membru al Comitetului Central, ca activist de partid, pentru a pune ordine. Noi nu putem să admitem ca Radioul și Televiziunea să transmită emisiuni care prin conținutul lor nu contribuie activ la educația comunistă, patriotică, revoluționară a tineretului, a poporului nostru. Din păcate trebuie să spunem că multe piese, filme, programe muzicale și satirice transmise la radio și televiziune au promovat concepții retrograde, influențe ale culturii decadente. Este necesar să luăm măsuri hotărîte pentru a pune capăt neajunsurilor care continuă să se mai manifeste în programele de radio și televiziune, să facem ca această instituție să servească, prin întreaga sa activitate, educației socialiste a maselor. Trebuie să fie bine ales întreg repertoriul televiziunii : filmele, piesele de teatru, muzica, poeziile. Trebuie să-și găsească loc într-o măsură mai mare muncitorul în emisiunile de televiziune și radio. Să ascultăm și conferințe ținute de muncitori — sînt convins că vor fi primite bine de clasa muncitoare, de poporul nostru și vor servi foarte bine cauzei socialismului **(Aplauze prelungite).** Trebuie să înțelegem că noi facem un rău acelor tovarăși cărora le admitem să se prezinte cu lucrări confuze, superficiale ; făcîndu-le concesii de această natură nu-i ajutăm, ci împietăm chiar asupra educației și poziției lor. Dacă spunîndu-le părerea noastră critică, deschis, se vor supăra, inițial, pe moment, o să le treacă, deoarece supărarea în general trece, și se vor convinge pînă la urmă că noi am avut dreptate, că aceasta servește cauzei socialismului și comunismului.

Noi apreciem mult aportul oamenilor noștri de cultură, contribuția pe care înaintașii au dat-o la dezvoltarea culturii noastre. Vom sărbători în curînd 150 de ani de la nașterea lui Vasile Alecsandri și vrem să-i dăm o atenție deosebită, considerîndu-l ca unul din predecesorii de mare valoare literară, militant pentru limba română și pentru dezvoltarea națiunii noastre. Noi dăm o înaltă apreciere și lui Eminescu, și lui Goga — ca scriitor, pentru că îl criticăm și va trebui să-l criticăm din punct de vedere politic și filozofic — lui Rebreanu și altor mari scriitori și poeți. Apreciem și trebuie să folosim tot ceea ce este valoros, bun în trecutul nostru, dar trebuie să pretindem ca astăzi să se creeze de pe pozițiile noastre comuniste.

Se pune foarte serios problema introducerii și la Televiziune și la Radio a spiritului muncitoresc, a principialității revoluționare, comuniste în întreaga activitate. Doresc ca tovarășii care de curînd au fost trimiși acolo să acționeze serios în vederea realizării acestor hotărîri și indicații ale conducerii noastre de partid și de stat. Este necesar să ne gîndim și la pregătirea cadrelor de la Televiziune și Radio, în general la formarea cadrelor din presă, pentru că am slăbit preocuparea noastră de pregătire a cadrelor de gazetari comuniști. Unii au considerat că dacă un tînăr vine cu o diplomă de la nu știu ce facultate, a devenit, automat, ziarist. Trebuie să acționăm și aici în spirit comunist; gazetarul din presă trebuie să fie luptător comunist, trebuie să fie activist de partid în acest domeniu de activitate. În vederea pregătirii cadrelor noi de gazetari — cît și pentru perfecționarea celor existente — trebuie să reînființăm școlile politice de gazetari pentru toate domeniile de activitate.

Vorbind mai general se impune să începem cu educarea comunistă a tuturor celor pe care îi punem să facă educație comunistă altora ; să nu punem pe nimeni în această activitate pînă nu ne convingem că el însuși are educația necesară și este în stare să o predea, să asigure răspîndirea concepției noastre în întreaga sa activitate.

Tovarăși,

Așa cum am mai arătat, activitatea ideologică, politică și cultural-educativă constituie una din sarciniile centrale ale întregului nostru partid. Tot ceea ce am realizat bun în această privință — și avem, după cum am spus, multe rezultate bune — se datorește muncii organelor și organizațiilor de partid, a comuniștilor care lucrează în acest sector. Așa cum, de asemeni, toate lipsurile, neajunsurile și greșelile din acest domeniu sînt, la rîndul lor, greșeli și neajunsuri ale activiștilor de partid, ale comuniștilor care lucrează pe acest tărîm. Și cu acest prilej, doresc încă o dată să menționez că conducerea partidului dă o înaltă apreciere activității depuse de comitetele județene de partid, de organizațiile de partid și de stat, de comuniștii care lucrează în acest domeniu, aportului lor la educarea socialistă a maselor. Dar subliniind aceste lucruri nu putem să nu ne oprim asupra neajunsurilor care mai dăinuie. Trebuie spus, în acest sens, că în activitatea comitetelor județene de partid, a organizațiilor de partid s-au manifestat neajunsuri ; ele nu au asigurat o îndrumare și un control temeinic, lăsînd uneori această muncă numai pe seama tovarășilor care se ocupă nemijlocit de ea.

Mă așteptam ca secretarii cu propaganda care au vorbit aici să se refere mai mult la aceste lucruri ; este o realitate că multe comitete județene nu conduc și nu se ocupă în fapt de activitatea ideologico-educativă, au lăsat această sarcină în seama cabinetelor de partid, a unor organisme și comitete speciale, ea neconstituind o problemă centrală a activității de partid. Or, conducerea activității ideologice-educative, de ridicare a conștiinței socialiste a oamenilor muncii este o îndatorire principală a organelor și organizațiilor de partid și această activitate nu se poate desfășura decît sub conducerea nemijlocită și permanentă a organelor și organizațiilor de partid.

Ați auzit aici pe cîțiva tovarăși care s-au ocupat și se ocupă acum de problemele activității ideologice la Comitetul Central ; au vorbit pe larg unii dintre tovarăși și despre neajunsurile din acest domeniu de activitate și despre lipsurile pe care le-au avut ei în muncă. Eu nu pot să nu fiu de acord cu tovarășul Trofin care i-a atras atenția tovarășului Iliescu că nu ne putem limita la a spune că, în spiritul muncii colective, trebuie să ne facem toți autocritica, că ne privește pe toți și să luăm măsuri să îndreptăm activitatea. Tovarășul Iliescu a lucrat cîțiva ani la tineret — pînă acum cîteva luni. El a activat în trecut și la secția de propagandă, a fost și șeful secției. Numai de a vorbi la general că trebuie să educăm tineretul, nu se poate ! Tovarășul Iliescu are și el o răspundere pentru lipsurile care s-au manifestat în organizarea activității în rîndul tineretului. În această activitate s-a introdus un spirit „intelectualist", funcționăresc, de neglijare a tineretului muncitoresc, de nesocotire a rolului său — și aceasta în timpul cînd tovarășul Iliescu a condus munca. Și atunci cînd dezbatem o problemă de asemenea importanță nu se poate ca un tovarăș care este în conducerea partidului, care a răspuns de un sector de activitate, să vorbească despre ea ca și cum nici n-ar fi trecut pe acolo. Ce valabilitate mai are atunci teza noastră că pînă la urmă seriozitatea unui comunist constă în felul cum știe să-și analizeze propria activitate ?

La fel tovarășul Ilie Rădulescu — care lucrează de mult în propagandă, este șeful Secției de Propagandă, a spus lucruri banale, a vorbit superficial. Or, în propaganda noastră, în secția Comitetului Central s-a introdus, de asemenea, un spirit „intelectualist", funcționăresc ; spiritul clasei muncitoare e slab în activitatea secției noastre de la Comitetul Central. Aceasta este o cauză a stărilor de lucruri negative în propaganda noastră, a lipsei de fermitate, de combativitate muncitorească, revoluționară, a tocirii spiritului militant. Am creat o Comisie ideologică, avem și alte comisii și organisme colective pentru munca ideologică, dar ele n-au fost folosite și nu sînt folosite suficient, deși eu consider că ele ar putea într-adevăr să aducă un aport substanțial la dezbaterea și rezolvarea problemelor din acest domeniu de activitate.

Este adevărat că noi am discutat aceste probleme de multe ori în Secretariatul Comitetului Central și, în treacăt, chiar în Comitetul Executiv, dar ne-am mulțumit să discutăm și nu am trecut la măsurile organizatorice care să asigure înfăptuirea în viață a celor discutate și hotărîte. Din acest punct de vedere, trebuie să spun că și Secretariatul Comitetului Central are o anumită parte de vină pentru faptul că nu a organizat, nu a controlat, nu a urmărit felul cum se transpun în viață cele ce au fost stabilite. Dar, vorbind despre aceasta, nu se poate trece cu vederea că de activitatea ideologico-educativă s-au ocupat și se ocupă diferiți tovarăși din conducerea partidului care au răspunderea nemijlocită și care trebuie să-și analizeze în mod serios felul de a munci, să tragă concluzii corespunzătoare pentru viitor, să-și îmbunătățească activitatea în vederea aplicării ferme în viață a liniei generale și a hotărîrilor partidului.

Pornind de la rolul important pe care îl are munca ideologică și educativă în societatea noastră este necesar să luăm măsuri pentru lichidarea rapidă a tuturor neajunsurilor, pentru ca această muncă să devină o preocupare centrală a întregii activități de partid. În organele și în organizațiile de partid trebuie să se dezbată periodic problemele muncii ideologice, politice și cultural-educative de masă. Organele de partid trebuie să analizeze sistematic activitatea pe care o desfășoară organizațiile și instituțiile cu caracter propagandistic și cultural-educativ, precum și a comuniștilor care lucrează în cadrul acestora. Sarcini deosebite revin organizațiilor de partid, comuniștilor care lucrează în instituțiile de propagandă, educație și informare în masă, în uniunile de creație și în instituțiile de cultură și artă. Aceste organizații de partid trebuie să desfășoare o activitate intensă pentru a imprima în colectivele respective, în munca instituțiilor și organizațiilor unde activează un spirit profund partinic, revoluționar, combativ în vederea promovării ferme a ideologiei partidului nostru în toate acțiunile pe care le întreprind, în desfășurarea întregii educații politice și a vieții cultural-artistice din țara noastră. În întreprinderi, la sate, în instituții, organizațiile de partid trebuie să acționeze pentru conducerea și îndrumarea unitară a activității politico-educative desfășurate atît pe linie de partid, cît și de către organizațiile sindicale, de tineret, de femei, de către celelalte organisme cu atribuții în acest domeniu, orientînd întreaga această activitate în direcțiile majore ale educației comuniste a maselor. Este necesar ca cel puțin o dată pe an comitetele județene să facă o analiză temeinică, în plenul lor, a muncii politico-ideologice și cultural-educative și să ia măsurile corespunzătoare pentru îmbunătățirea continuă a conținutului acestei activități.

Desigur, în întreaga muncă de partid și în toate domeniile de activitate, în centrul muncii de educație trebuie să stea hotărîrile Congreselor partidului, ale Comitetului Central, documentele de partid și de stat. Acestea reprezintă pentru România marxism-leninismul creator și trebuie să constituie baza întregii educații pe care o facem în toate domeniile de activitate. Pentru a ușura studiul politicii partidului nostru de către toți comuniștii, de către oamenii muncii, va trebui să edităm culegeri sintetice, pe probleme, conținînd pasaje din documentele de partid grupate astfel încît să ofere o imagine clară a orientării ideologice a partidului nostru în principalele domenii de activitate, în legătură cu principalele aspecte ale vieții sociale interne și situației internaționale. De asemenea, vor trebui elaborate noi lucrări teoretice, sub îndrumarea directă a Secretariatului C.C. al P.C.R., care să dezvolte tezele de bază ale politicii și ideologiei marxist-leniniste ale partidului nostru. În fond, ceea ce noi discutăm astăzi sînt probleme izvorîte din hotărîrile Congresului al IX-lea și al X-lea ale partidului. Ceea ce este nou, însă, este faptul că punem cu toată hotărîrea problema luării măsurilor necesare pentru înfăptuirea în viață a acestor hotărîri, că trecem la organizarea pe baze noi a muncii din acest sector de activitate. În realizarea acestor sarcini principalul este, după părerea mea, luarea măsurilor organizatorice, asigurarea îndrumării și controlului permanent. Legat de aceasta, consider că va trebui să ne gîndim ca, în viitor, să aducem și anumite îmbunătățiri în felul de promovare a activiștilor de partid, în sensul ca nimeni să nu mai poată fi promovat în munca de partid fără a fi lucrat nemijlocit în producție, în specialitatea lui, și numai după un stagiu de producție, după ce cunoaște viața, realitățile să poată fi promovat în munca de activist de partid; totodată acesta să fie obligat de a menține permanent legătura cu viața, cu clasa muncitoare, cu producția. Numai așa vom crea activiști revoluționari, comuniști, legați prin toate firele de clasa muncitoare, de popor, luptători hotărîți pentru cauza socialismului și comunismului.

Am ascultat astăzi pe mulți tovarăși care au luat cuvîntul aici. Aș putea spune că s-au evidențiat în mod deosebit, în primul rînd, acei tovarăși care sînt mai legați de viață — fie că vin din producție direct, fie că lucrează mai aproape de producție — prin felul mai real, mai principial, comunist în care au pus problemele. În general, apreciez că discuțiile de aici au evidențiat că pentru activul nostru de partid în domeniu ideologic, pentru întregul nostru partid, pentru întregul nostru popor, problemele educării marxist-leniniste, comuniste, ale activității ideologice, prezintă o deosebită importanță, că măsurile stabilite de Comitetul Executiv sînt aprobate ca măsuri de însemnătate deosebită pentru activitatea viitoare a partidului.

Am auzit aici pe unii tovarăși că s-ar fi exprimat unele temeri de întoarcere la trecut. Nu știu ce au înțeles sau ce înțeleg acei care au asemenea temeri. În primul rînd nu ne putem întoarce la trecut, deoarece tocmai despre acest trecut am vorbit pînă acum, îl criticăm și sîntem hotărîți să nu mai admitem asemenea stări de lucruri. Deci la trecutul acesta nu numai că nu ne putem întoarce, dar vrem să-l lichidăm. Așa cum nu este vorba de întoarcere la laturile negative ale unui trecut mai îndepărtat, la abuzuri, la ilegalități. Asemenea stări de lucruri au apus și nu mai pot fi admise, nu vor fi admise în societatea noastră. Deci, nu văd de ce ar trebui să existe îngrijorare la cineva în legătură cu aceasta. Noi dezbatem astăzi măsurile necesare ridicării nivelului ideologic, politic, măsurile pentru formarea omului nou, constructor al socialismului și comunismului, a omului care să acționeze în mod conștient, stăpîn pe destinele sale, pentru făurirea societății socialiste. Aceasta presupune întărirea spiritului de răspundere al fiecărui membru al societății, respectarea normelor de convietuire socială, întărirea disciplinei și ordinii sociale. Legalitatea socialistă presupune atît neadmiterea abuzurilor și ilegalităților, cît și respectarea legilor, a disciplinei și ordinii sociale. Numai în măsura în care vom acționa pentru ca să asigurăm respectarea legilor, a disciplinei sociale în toate domeniile de activitate, vom putea spune că, într-adevăr, ne facem datoria de comuniști. Nu putem admite nici anarhie, nici indisciplină ! Acestea sînt incompatibile cu societatea socialistă pe care noi o făurim, cu acțiunea conștientă a omului în făurirea destinului său. Deci, nu este vorba de întoarcerea la nici un fel de trecut, ci este vorba de a deschide o cale mai largă spre viitor, calea spre viitorul comunist al poporului nostru. **(Aplauze puternice).**

Pentru a merge înainte spre comunism este necesar să îndepărtăm din drum tot ceea ce ne poate crea greutăți, atît în dezvoltarea forțelor de producție, în perfecționarea relațiilor de producție, cît și în ridicarea conștiinței socialiste a oamenilor muncii, în formarea omului nou. Măsurile pe care le luăm în domeniul activității ideologice și educativ-culturale vor marca fără îndoială un moment important în lichidarea rămînerii în urmă în acest domeniu, în îmbunătățirea activității ideologice care va trebui să contribuie la transformarea conștiinței comuniste într-o uriașă forță revoluționară a societății noastre.

Vor fi amarnic dezamăgiți acei comentatori străini care încearcă să vadă în aceste măsuri expresia unei slăbiri a societății noastre socialiste, sau a partidului nostru, cît și acei care scriu că se va recurge la măsuri administrative în activitatea ideologică. Nu, domnilor, măsurile pe care le luăm pentru ridicarea rolului activității educative sînt o dovadă a forței orînduirii noastre socialiste, a tăriei și unității partidului nostru comunist ! **(Aplauze).** Greșiți, domnilor, și nu înțelegeți ce înseamnă muncă ideologică marxist-leninistă, care nu se poate duce cu măsuri administrative, ci numai prin educație, prin promovarea fermă a principiilor clasei muncitoare despre lume și viață. Desigur, vor fi luate măsuri, dar acestea vor fi măsuri de eliminare din activitatea noastră a lipsurilor de care am vorbit, acestea sînt măsuri politice, sînt măsuri de partid și ele sînt chemate să contribuie la unirea tuturor eforturilor pentru asigurarea mersului nostru înainte. **(Aplauze puternice).** Sîntem hotărîți să facem totul ca mijloacele de educație ale societății noastre să servească acestui scop, cel mai uman și cel mai democratic scop din lume — făurirea societății comuniste. **(Aplauze).**

În încheiere, doresc să exprim convingerea conducerii noastre de partid că toate organele și organizațiile de partid, toți comuniștii, începînd cu cei care ocupă munci de conducere, nu vor precupeți nici un efort pentru realizarea hotărîrilor partidului. Dezbaterile care urmează să aibă loc în toate organizațiile de partid vor exercita fără îndoială o puternică influență pozitivă asupra întregii activități educative. Astfel, plenara Comitetului Central va putea face bilantul dezbaterilor din partid și va putea adopta hotărîri care să corespundă părerilor tuturor comuniștilor. Aceste dezbateri și plenara vor contribui la creșterea rolului conducător al partidului, la întărirea unității sale organizatorice, politice și ideologice ; ca urmare, partidul își va putea îndeplini și mai bine misiunea sa față de națiunea noastră socialistă, față de cauza socialismului în lume, a luptei antiimperialiste, față de cauza colaborării între popoare și a păcii mondiale. **(Aplauze puternice, prelungite).**

ILFOV

20 000 de prezențe pe frontul recoltei

Duminică, o dată cu ziua, ieșeam din București. În echipaj complet ne îndreptam către principalul șantier al muncii patriotice unde douăzeci de mii de tineri ai Ilfovului ne dăduseră întîlnire. Lucrau pe combine, secerau griul de pe acele suprafețe unde funcționarea combinelor n-ar fi fost îndeajuns de eficace. Adunau spice, strîngeau rodul grădinilor de legume și al plantațiilor de pomi fructiferi, culegeau plante medicinale. La **Tîncăbești**, opt combine asaltaseră lanul de griu. Douăzeci de cosași și încă pe atiția secerători înconjuraseră o suprafață de trei hectare unde griul era culcat. Toți tinerii satului, în frunte cu secretara organizației U.T.C., Leontina Dogaru, lucrau. Era a treisprezecea zi de cînd, aproape în aceeași formație, tinerii din Tîncăbești participau la executarea lucrărilor în cîmp, alăturînd la efortul celorlalți membri cooperatori entuziasmul și dăruirea lor. Ca urmare, pînă acum recolta de pe mai bine de două sute de hectare a fost înmagazinată, peste două sute de tone de legume au fost valorificate la contracte iar întreținerea culturilor prășitoare s-a făcut la timp. Astăzi, se urmărește depășirea unor cifre stabilite ca etalon : douăzeci de hectare recoltate și recolta depozitată, zece hectare eliberate de paie, șapte tone de legume recoltate și sortate. (Ieri de dimineață, prin telefon, am aflat bilanțul duminicii de lucru de la Tîncăbești : griul a fost recoltat de pe douăzeci și șapte de hectare, unsprezece hectare eliberate de paie și șapte tone și jumătate de legume recoltate).

Alături, la **Snagov**, o adevărată explozie de forțe. Două sute șaizeci și opt de elevi veniseră, o dată cu ziua, în cîmp. Pînă la amiază au trecut peste suprafața de șaizeci și opt de hectare recuperînd spicele rămase în urma combinelor. În aceeași zi le-au și treierat rezultînd o mie șase sute kilograme griu curat ca aurul. Am notat cîteva nume dintre foarte multele harnice prezențe : Ovidiu Zamfirache, Constantin Măineanu, Cristiana Cinezeanu, Elena Dragnea, Gabriel Moșanu, Maria Olaru, Ion Ciocărel, Ștefania Politic, Mariana Nedelcu. Cu o zi înainte, cantitatea de griu rezultată din treierarea spicelor adunate a ajuns la opt sute de kilograme. „Dar și suprafața de miriște... investigată a fost mult mai mică, ne spunea **Valentin Radulescu**, secretarul comitetului comunal U.T.C. Pînă la sfîrșitul campaniei ne-am propus recuperarea a cel puțin un vagon de griu prin activitatea de stringere a spicelor a elevilor și tinerilor din satul nostru".

Ne strecurăm printre lanurile de griu cu spicul adus sub greutatea bobului ; oprim acolo unde combinele lucrează și în mod deosebit la locul de muncă al tinerilor cooperatori și al elevilor, al acelora care în zilele acestea lucrează alături de țăranii cooperatori și de mecanizatori asigurînd ritm susținut celei mai operative dintre campaniile agricole ale anului — **recoltarea griului**. La sfîrșitul buclei adînci formată în teritoriul județului de traseul parcurs sintetizăm :

• La Dridu, 146 de tineri, elevi și pionieri, au recoltat manual griu de pe cinci hectare și au eliberat terenul de paie de pe treizeci și nouă de hectare asigurînd astfel front de lucru mecanizatorilor ce au arat pînă după asfințit.

• O sută treizeci de tinere prezențe la Budești. Treizeci și patru de tineri au lucrat pe combine, iar restul la eliberatul terenului de baloții de paie. Duminică a fost zi normală de lucru pentru tinerii comunei.

• Dialogul purtat la Băneasa ne-a permis transcrierea în bloc-notes a cîtorva cifre semnificative : o sută douăzeci de tineri la muncă, opt tone și jumătate de legume adunate și sortate ; treizeci și șase de hectare eliberate de paie.

• Tinerii din Sohatu, o sută șaizeci la număr, și-au ales ca obiectiv al muncii pentru duminică recoltatul griului și stringerea spicelor. Bilanțul înscris în dreptul numelor lor înseamnă : două mii patru sute kilograme griu rezultat din stringerea spicelor, participarea la recoltatul griului de pe optsprezece hectare.

• La Plătărești, **o sută treizeci de participanți. Toți tinerii satului. Obiectivul muncii : stringerea spicelor și recoltatul legumelor.**

...Am putea continua cu **Ghimpați, Roata, Hotarele, Vînători, Sărulești, Afumați, Gruiu**, cu încă douăzeci și trei de localități ale județului Ilfov Însumate cifrele, însemnînd efortul de duminică, arată: treizeci și opt de tone legume recoltate ; douăsprezece tone griu rezultate din strînsul spicelor, depozitat, participarea la recoltarea griului de pe aproape șapte mii de hectare, eliberarea de paie a altor aproape cinci mii de hectare, strîngerea a o mie de kilograme plante medicinale.

A fost o duminică a muncii, o duminică a participării, în haine de lucru, cu maximă eficacitate pe frontul recoltei a nu mai puțin de douăzeci de mii de tineri.

GH. FECIORU

ALBA

„Am terminat ștrandul orașului. Acum, înălțăm sala sporturilor"

Cel mai important obiectiv realizat în municipiul Deva, prin muncă voluntar patriotică, este ștrandul. Lucrările au început cu intensitate în primăvară. Fiecare organizație U.T.C. din întreprinderi, instituții, școli, respectînd un grafic judicios întocmit, și-a adus zilnic contribuția la materializarea acestui obiectiv atît de necesar publicului. Ștrandul este practic terminat. Pe terenul pînă nu de mult năpădit de buruieni, din noul cartier de locuințe Gojdu, au apărut trei bazine de înot, unul olimpic și două pentru copii, realizate cu mult gust, adevărată bijuterie arhitecturală, zămislite din beton și faianță care strălucesc imaculate în soare. În jur se află plaja, zonele verzi, care oferă celui intrat aici momente plăcute de destindere și recreere. S-a lucrat cu o încordare și o dăruire demne de elogiat, de dimineața și pînă la asfințitul soarelui, zi de zi pentru ca locuitorii Devei să se poată bucura cu un ceas mai devreme de beneficiile apei, aerului și soarelui. Duminică dimineața, am vizitat din nou ștrandul. Am întîlnit aceeași atmosferă febrilă de muncă. Zeci de oameni, tineri și vîrstnici, plantau flori și amenajau zonele verzi, împrăștiau nisip, spălau bazinele în vederea deschiderii lor, nivelau terenul. Premiera mult așteptată va avea loc în curînd, după toate previziunile, miercuri.

— Inaugurarea ștrandului, ne declară tov. Ion Niculescu, prim-vicepreședinte al Consiliului popular municipal, care conducea personal ultimele operații pe „cîmpul de luptă", va încununa eforturile intense depuse de către locuitorii orașului pe parcursul unui an de zile. Tinerii, cum era și de așteptat, au adus o contribuție de mare preț la înfăptuirea acestui obiectiv. Ieri, de pildă, au lucrat aici aproape 100 de elevi de la Liceul „Decebal" și Liceul industrial de construcții. O asemenea participare s-a înregistrat în fiecare zi de o lună încoace.

— Construirea unui ștrand, afirmă tovarășul Octavian Mireșteanu, prim secretar al Comitetului municipal U.T.C., a fost o problemă care revenea frecvent în discuțiile cu tinerii. Și pe bună dreptate. Deși orașul are în vecinătate două rîuri, el nu dispunea de un ștrand. Tinerii s-au angajat că un asemenea obiectiv îl pot construi chiar ei prin muncă patriotică. Și s-au ținut de cuvînt. Cînd s-a răspîndit vestea deschiderii lucrărilor, bucuria lor a fost mare, fiind prezenți zi de zi pe șantier unde, alături de vîrstnici, au executat lucrările necalificate iar unii dintre ei chiar și o parte din cele calificate.

Facem cunoștință cu cîțiva dintre „constructorii" care, odată cu terminarea anului școlar, au îmbrăcat salopeta de brigadier și au venit aici. „Trăiesc o deosebită satisfacție ne mărturisește Aurora Farcaș, de la Liceul industrial de construcții, văzînd că am dus pînă la capăt lucrarea. Cînd mă voi reîntoarce în Certej, satul meu natal, voi povesti părinților, prietenilor, ce am fost în stare să realizăm noi".

Dintre elevii Liceului „Decebal" i-am remarcat pe Ion Arimescu, secretarul comitetului U.T.C. al școlii, Tudor Palade, Adrian Țăruș și alții care au muncit cu multă sîrguință de dimineața pînă seara. Zile în șir puteau fi văzuți cu bidinele în mînă vopsind gardul împrejmuitor, săpînd șanțuri pentru cablurile electrice, amenajînd terenurile de sport. După cum am spus, deschiderea oficială a ștrandului va avea loc peste cîteva zile. Dar asta nu înseamnă că tinerii municipiului și-au încheiat activitatea în acest loc. În prelungirea ștrandului, pe un teren viran, au apărut țăruși care trasează dimensiunile unui nou obiectiv : impunătoarea sală a sporturilor. Actualii brigadieri își vor lua deci uneltele și se vor muta acolo, în perimetrul noii construcții.

AL. BĂLGRĂDEAN

VACANȚA ÎN SALOPETĂ DE BRIGADIER !

HĂRNICIE, ABNEGAȚIE, ENTUZIASM

ARGEȘ

PRIMUL ȘANTIER DE IRIGAȚII AL TINERETULUI

Sub „piramidele" dealurilor de la Ștefănești, cîntate atît de mult de Ion Pillat, în curtea școlii generale din localitate, a avut loc festivitatea inaugurării primului șantier de irigații al tineretului din județul Argeș, integrat în cadrul șantierului mixt Ștefănești-Leordeni. Cei 100 de elevi ai Liceului „Nicolae Bălcescu" din Pitești, constituiți în brigada Argeș 22 s-au întrunit în primul careu stabilindu-și programul de activitate. Ei vor lucra în zona teritorială a cooperativei agricole Ștefănești, executînd circa 50 la sută din terasamentele canalelor de aducțiune și distribuire a apei. Vor contribui astfel la irigarea unei suprafețe totale de 3 400 hectare ce va duce în final la mărirea bazinului legumicol pentru municipiul Pitești, sporirea producției la cultura mare, creșterea bazei furajere pentru sectorul zootehnic. Întreaga activitate va fi coordonată de cadre specializate cu experiență în acest gen de lucrări. Printre ei inginerii Mihai Didișel și Nicolae Ionescu. Așa cum ne informează șeful șantierului, tovarășul Ion Preoteasa, elevii-brigadieri vor efectua lucrări accesibile posibilităților lor. „Sîntem convinși, a adăugat tovarășul Alexandru Stănculescu, directorul Oficiului de îmbunătățiri funciare Argeș, că tinerii brigadieri ne vor acorda tot sprijinul în această acțiune și vor pleca de aici cu mîndria participării la înfăptuirea unuia dintre cele mai de seamă obiective din agricultura argeșeană". Căci așa cum spunea în cuvîntul său, tovarășul Constantin Voineag, prim-secretar al Comitetului județean Argeș al U.T.C. „acesta va fi un **șantier de elită care solicită răspundere din partea fiecărui brigadier".**

Iar cei 100 de tineri care au început lucrările sînt ferm hotărîți să păstreze și să ridice la loc de cinste tradiția celor 21 de brigăzi Argeș afirmate plenar în întrecerea patriotică. La experiența șefului brigăzii Cornel Constantinescu, responsabil cu munca patriotică pe liceu se adaugă experiența colegilor lui, a lui Nicolae Breslașu, Marin Ungureanu, Mihai Stelian, Liviu Cojocaru, Gheorghe Marin prezenți pe foarte multe șantiere de munci patriotice. Activitatea brigăzii va fi continuată de alți 200 elevi ai Liceului „Nicolae Bălcescu" urmînd ca în toamnă să fie preluată de ceilalți tineri din municipiul Pitești, aici rămînînd un șantier permanent al tineretului pînă la închiderea lucrărilor.

V. RAVESCU

„Spic cu spic, patriei snop"
Foto : O. PLECAN

BRĂILA

Baza turistică a tineretului prinde contur

Dintre cele nouă șantiere de muncă patriotică ale elevilor brăileni, cel de la baza turistică „Veriga" are o rezonanță deosebită. Nu pentru că pe celelalte elevii nu ar onora cu munca lor salopeta de brigadier. La Zagna Vădeni, în fabrica de conserve, la Lacul Sărat, în Ocolul Silvic, la extinderea localului Școlii nr. 10 din orașul Brăila ca și în toate celelalte ei cîștigă de la beneficiari aprecieri dintre cele mai lăudabile.

Înființat în urmă cu două săptămîni, șantierul de la baza turistică, pe care sînt prezenți zilnic 170 de elevi (în prezent de la Liceul nr. 3 și Grupul școlar al combinatului din Chiscani) va funcționa pînă la 23 August, dată la care Comitetul județean Brăila al U.T.C. și-a propus să inaugureze acest obiectiv turistic. În prezent, se toarnă fundația complexului de deservire ce va avea o formă circulară și a celor două popicării, iar munca nu este deloc ușoară. Săpăturile, prepararea betoanelor, transportul balastului, la început lucrări grea de efectuat de elevi neobișnuiți cu munca fizică

Acum, după ce s-au transportat peste 5 000 metri cubi de pămînt, 2 000 metri cubi de balast, după ce pilonii grei de o jumătate de tonă fiecare au fost trași cu frînghii direct pe nisip cale de peste un kilometru pentru că nici un alt mijloc mecanic nu putea fi folosit în condițiile de aici, și după ce s-au preparat cîteva sute de metri cubi de beton „rodajul", spun cei de aici, a fost făcut. Așa că la 23 August, va apare aici prima bază turistică a tineretului brăilean care va oferi vizitatorilor ei o plajă cu un complex de deservire modern, cu un club în aer liber care va cuprinde un teren de volei, două piste pentru popice, cu zece căsuțe camping de două locuri, cu zece corturi a cîte două sau patru locuri și cu un punct de închiriat bărci și scule pescărești.

N. COSOVEANU

Succesele elevilor români la Olimpiada internațională de fizică

• Cea de-a cincea ediție a Olimpiadei internaționale de fizică, desfășurată între 2 și 11 iulie la Sofia, a confirmat buna pregătire a elevilor români în domeniul acestei științe. Din cei cinci concurenți care i-au reprezentat pe elevii români la această tradițională competiție, patru au fost premiați, iar unul distins cu mențiune specială. Premiul doi a fost acordat lui VLADIMIR IVANOVICI, de la Liceul „Nicolae Bălcescu" din București, premiul trei, elevilor VIOREL IONESCU, de la Liceul nr. 1 din Tecuci, TEODOR DUMITRESCU și VLADIMIR KISS, de la Liceul „Nicolae Bălcescu" din București. De asemenea, elevul TEODOR VULCAN de la Liceul nr. 1 din Ploiești a primit o mențiune.

Olimpiada internațională de fizică recent încheiată a întrunit concurenți din Bulgaria, Cehoslovacia, R. D. Germană, Polonia, România, Ungaria și U.R.S.S. Următoarea ediție, fixată pentru vacanța de vară a anului viitor, va fi găzduită de Capitala țării noastre.

Primire la președintele Consiliului de Miniștri

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, a primit, luni la amiază, pe ministrul minelor și oțelului, Surendra Mohan Kumaramangalam, trimis special al guvernului Indiei, care face o vizită în țara noastră.

La primire a luat parte Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe.

A participat, de asemenea, S. Than, ambasadorul Indiei la București.

În timpul convorbirii, care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, au fost discutate aspecte ale relațiilor româno-indiene și unele probleme ale situației internaționale actuale.

Întîlnire la C. C. al P. C. R.

Luni după-amiază, tovarășul Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., s-a întîlnit cu delegația Frontului Național și guvernului Republicii Democrate Populare a Yemenului, condusă de Mahmud Abdallah Oshish, membru al Comitetului Executiv al Frontului Național, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R.D.P.Y., care face o vizită de prietenie în țara noastră, la invitația C.C. al P.C.R. și a guvernului Republicii Socialiste România. Au participat Abdul Aziz Abdul Wali, membru al Comandamentului general al Frontului Național, adjunct al ministrului afacerilor interne, și Ahmed Salem Ubeid, membru al Comisiei permanente a Consiliului suprem al poporului, comandant al forțelor armate aeriene, membru supleant al Comandamentului general al Frontului Național.

Au fost de față tovarășii Potop Vasile, membru al C.C. al P.C.R., secretar al Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste, Dincă Ion, membru supleant al C.C. al P.C.R., și Constantin Vasiliu, adjunct de șef de secție la C.C. al P.C.R.

Convorbirea s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, de prietenie și înțelegere reciprocă.

PE AGENDA ZILEI

• LA INVITAȚIA GUVERNULUI REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, luni după-amiază a sosit în Capitală o delegație a Guvernului Regal de Uniune Națională al Cambodgiei, condusă de ministrul afacerilor externe, Sarin Chhak, care va face o vizită oficială de prietenie în țara noastră.

• DELEGAȚIA FRONTULUI NAȚIONAL și guvernului Republicii Democrate Populare a Yemenului, condusă de Mahmud Abdallah Oshish, membru al Comitetului Executiv al Frontului Național, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, a avut, în cursul dimineții de luni, convorbiri cu Ion Pățan, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri.

În cadrul convorbirii, care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, au fost abordate probleme privind dezvoltarea colaborării economice dintre cele două țări.

• LUNI DIMINEAȚA, a sosit în Capitală o delegație de activiști ai Comitetului orășenesc Budapesta al P.M.S.U., condusă de Nagy Richard, secretar al Comitetului orășenesc Budapesta al P.M.S.U., deputat în Adunarea de Stat, membru al Consiliului popular al Budapestei, care, la invitația Comitetului municipal București al P.C.R. va face o vizită prietenească de schimb de experiență în țara noastră.

★

În după-amiaza aceleiași zile, delegația de activiști ai Comitetului orășenesc Budapesta al P.M.S.U., s-a întîlnit, la Comitetul municipal București al P.C.R., cu secretari ai comitetului, unde a avut loc un schimb de opinii pe probleme de interes comun din activitatea celor două organizații de partid din București și Budapesta.

• PRIN DECRET AL CONSILIULUI DE STAT, tovarășul Teodor Haș a fost numit în calitate de ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Socialiste România în Republica Socialistă Cehoslovacă, în locul tovarășului Ion Obradovici care a fost rechemat în centrala Ministerului Afacerilor Externe.

SPORT • SPORT

Bogată agendă sportivă de masă

Gurghiu — „sat olimpic"

Aici la Gurghiu, în ambianța munților și a pădurilor, a aerului curat și răcoros, în pitoreasca localitate a cărei nume este cunoscut cititorilor grație tirgului de fete care se ține aici în fiecare primăvară, s-a deschis, zilele trecute, „satul olimpic" organizat de secția sport și turism a C.C. al U.T.C. Sub acest nume este cunoscută tabăra elevilor-sportivi organizată la Gurghiu în corpul de clădiri al Liceului silvic, clădire care prin arhitectura ei dă peisajului natural un plus de frumusețe. În fiecare dimineață pădurile primesc salutul sacadat al sportivilor, aliniați în careu ; în fiecare seară, la club, acompaniați de orchestra sportivilor, artiștii amatori își valorifică aptitudinile, își dezvăluie talentul.

— **Tabăra noastră** — ne spunea tovarășul Gabriel Popescu, comandantul ei — **în afară de faptul că este o tabără de odihnă, are și un pronunțat caracter practic, instructiv.**

Sub îndrumarea competentă a unor cunoscuți arbitri de categoria I, mulți dintre ei cadre universitare, se desfășoară experimental primele cursuri de arbitri-elevi la disciplinele : baschet, volei, fotbal, handbal și atletism. Este primul pas spre realizarea conducerii întrecerilor sportive ale școlarilor de către elevi. Tot aici se desfășoară faza finală a campionatului școlar de șah. 80 de elevi și eleve, campioni ai fazelor județene, se întrec la Gurghiu pentru a adăuga palmaresului lor alte trofee. După runda a 6-a, Gabriela Terza din județul Covasna Gabriela Tafcenco — județul Maramureș, Carmen Krumet — județul Ialomița, care au acumulat pînă acum cîte 6 puncte, au cele mai mari șanse să intre în posesia titlului.

— **Ne simțim foarte bine în tabără** — relatează șahistul Ion Briscan, elev la Liceul din Zalău. **În afară de pitorescul împrejurimilor, condițiile minunate de cazare și hrană, avem satisfacția îndrumării noastre de către profesori competenți, atenți. Cît mă privește pe mine, aici am ocazia să-mi fac o imagine generală asupra adversarilor mei din campionatele viitoare de șah.**

În programul taberei se înscriu, în afară de activitățile amintite, excursii la Sovata, întreceri de înot, drumeții în împrejurimi, iar revelația „arbitrilor" va fi **Cupa taberei** la diferite discipline în cadrul căreia ei vor fi conducătorii întrecerilor.

MIRCEA BORDA

În actualitate : faza pe județ a „Cupei tineretului de la sate"

Terenurile de volei din comuna Brănești au găzduit, simbătă și duminică, întrecerile din cadrul finalei pe județul Ilfov a Cupei tineretului de la sate. Au participat 8 echipe de băieți și 4 de fete. La capătul unor jocuri dinamice, interesante, titlul de campioană a județului la băieți a revenit reprezentativei din comuna Vedea (antrenor prof. Grigore Mirea), învingătoare cu 3—0 în meciul decisiv cu echipa comunei Bolintinul din Vale.

La fete, locul I a fost cucerit de formația comunei Belciugatele (antrenor Liviu Ionescu), care și-a învins clar toate adversarele.

Echipele cîștigătoare vor participa în zilele de 24 și 25 iulie, alături de alte reprezentative de județe, la faza pe zonă a Cupei tineretului de la sate, fază care va fi găzduită tot de comuna Brănești.

Echipa Școlii din Gherăești — campioană republicană la oină

Între 8 și 11 iulie, stadionul Cimentul din orașul Bicaz a găzduit întrecerile finale ale campionatului republican de oină rezervat elevilor, competiție dotată cu „Cupa Speranțelor". Au participat 16 formații calificate în etapele precedente. În partida decisivă pentru locul întîi echipa Școlii generale din Turnu-Roșu (Sibiu) — campioana de anul trecut a întîlnit reprezentativa Școlii generale din Gherăești (județul Neamț). După cum s-a desfășurat prima parte a întîlnirii se părea că micii oinari din Turnu-Roșu vor cîștiga fără dificultate. La un moment dat elevii profesorului Vasile Toader conduceau cu 5—0. Spre surprinderea tuturor, însă, elevii din Gherăești au cîștigat meciul cu 6—5 și totodată trofeul pus în joc.

Primele locuri ale clasamentului final a celei de-a patra ediții a „Cupei Speranțelor" au fost ocupate, în ordine, de Școala generală Gherăești (județul Neamț) — 18 puncte, Școala generală Turnu-Roșu (Sibiu) — 16 puncte, Școala generală Botoșani — 14 puncte. Școala generală Frasin (Suceava) — 8 puncte. Reținem, deci, prezența pe primele patru locuri a trei formații ce activează în mediul rural, fapt ce dovedește încă o dată că oina — sportul nostru național — are mulți prieteni în rîndul tineretului de la sate.

M. G.

MERIDIAN

• ACTIVITATEA PUGILISTICĂ continuă în Capitală cu disputarea unei reuniuni internaționale, care va avea loc simbătă pe ringul amenajat în incinta arenei „Olimpia" (șos. Vitan). Cu acest prilej, amatorii de box bucureșteni vor avea prilejul să urmărească selecționata Trakia Plovdiv (Bulgaria), care se va întîlni cu o combinată locală. Gala începe la ora 18,30.

• ECHIPA DE SABIE A U.R.S.S. și-a păstrat titlul mondial. În finala competiției, sabreurii sovietici au învins cu scorul de 8—7 echipa Ungariei. Selecționata României, care a dispus cu scorul de 9—5 de echipa R. F. a Germaniei, a ocupat locul 5.

• ÎN CADRUL TURNEULUI DE LA BAASTAD (Suedia) Ilie Năstase și-a înscris numele și pe lista cîștigătorilor probei de simplu. Jucînd excelent, Năstase l-a învins în finală cu 6—7, 6—2, 6—1, 6—4 pe danezul Jan Leschly. În clasamentul „Filt", pe primul loc a trecut din nou Ilie Năstase.

• TENISMANII ROMÂNI au obținut o dublă victorie cu prilejul Balcaniadei disputate la această ediție în orașul iugoslav Zagreb. Echipa feminină a României, alcătuită din Dibar și Kun, a ocupat primul loc în clasament cu 8 puncte din 8 posibile.

Tot neînvinsă a terminat competiția și echipa masculină a României, învingătoare în ultimul joc cu 2—1 în fața formației Greciei.

• LA GORIZIA (Italia) se desfășoară în prezent campionatele europene de baschet rezervate echipelor masculine de tineret.

Iată cîteva dintre rezultatele înregistrate : Italia—R. F. a Germaniei 69—45 ; Iugoslavia — Franța 85—64 ; U.R.S.S.—Grecia 51—35 ; Israel—Elveția 118—45.

• AU LUAT SFÎRȘIT tradiționalele întreceri ale competiției de canotaj academic „Regata Lucerna".

În proba de 4 fără cîrmaci, victoria a revenit echipajului R. D. Germane cu timpul de 6'43"99/100. Echipajul României s-a clasat pe locul doi cu 6'48"13/100. Proba de 2 fără cîrmaci a fost cîștigată de Polonia — 6'42"52/100, urmată de R. D. Germană — 6'43"99/100 și România — 6'18"13/100. Concursul a fost dominat de vîslașii din R. D. Germană.

PENTRU TIMPUL DV. LIBER

cinema

SĂPTĂMÎNA NEBUNILOR : rulează la Patria (orele 9; 11,30; 14; 16,30; 19; 21,15), București (9; 11,15; 13,30; 16,30; 18,45; 21); Grădina Doina (ora 20,30).
S-A ÎNTÎMPLAT ÎN RECUNOAȘTERE : rulează la Lumina (orele 9—13 în continuare : 16; 18,15; 20,30).
CORTUL ROȘU : rulează la Capitol (orele 9,30; 12,30; 16,45 ; GALA FILMULUI DIN R. P. MONGOLĂ (ora 20,30), Favorit (orele 9; 12,30; 16; 19,30), Gloria (orele 9,30; 12,30; 16; 19,30), Tomis (orele 9,30; 12,30; 16,45), Grădina Capitol (ora 20,30), Grădina Tomis (ora 20).
FACEREA LUMII : rulează la Buzești (orele 15,30; 18; 20,30), Grădina Buzești (ora 20,30).
UN SURÎS ÎN PLINĂ VARĂ : rulează la Aurora (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15), Grădina Aurora (ora 20,30).
TUDOR : rulează la Munca (orele 16; 19).
NEAMUL ȘOIMĂREȘTILOR : rulează la Scala (orele 9,30; 12,30; 16; 19,30; ambele serii).
ÎNTÎLNIRE CU O NECUNOSCUTĂ : rulează la Favorit (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30), Modern (orele 8,30; 11; 13,30; 18,30; 20,45), Melodia (orele 8,45; 11; 13,30; 16; 18,30; 20,45), Grădina Modern (ora 20,15), Stadionul Dinamo (ora 20,30).
TRECI PRAGUL : rulează la Cosmos (orele 15,30; 18; 20,15).
IUBIRE : rulează la Moșilor (orele 15,45; 17,45; 20).
PĂDUREA SPÎNZURAȚILOR : rulează la Volga (orele 9,30; 12,30; 16,15; 19,15), Rahova (orele 15,30; 19).
DIN NOU DESPRE DRAGOSTE : rulează la Unirea (orele 16; 18,15).
BĂTĂLIA PENTRU ALGER : rulează la Doina (orele 11,30; 13,45; 16; 18,45; 20,30).
BĂTĂLIA DE PE NERETVA : rulează la Bucegi (ora 16,30), Grădina Bucegi (ora 20,30).
ELIBERAREA : rulează la Pacea (orele 16; 19,15).
CEAIKOVSKI : rulează la Grivița (orele 9; 12; 16; 19,30).
ROMEO ȘI JULIETA : rulează la Central (orele 9,30; 12,45; 16,15; 19,30).
ESOP : rulează la Drumul Sării (orele 15,30; 17,45; 20).
RENEGATA : rulează la Viitorul (orele 15,45; 18; 20,15).
O FLOARE ȘI DOI GRĂDINARI : rulează la Flacăra (orele 9; 12,30; 16; 19,30), Înfrățirea (orele 15,30; 19). Victoria (orele 9; [illegible] 19,30), Floreasca (orele 11; 15,30; 19).
PROGRAM DE FILME DOCUMENTARE : rulează la Timpuri Noi (orele 9—20,15 în continuare).
SECRETUL DIN SANTA VITTORIA : rulează la Progresul (orele 15,30; 18; 20,15), Ferentari (orele 15; 17,45; 20,15).
GREȘEALA FATALĂ : rulează la Festival (orele 8,45; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21), Excelsior (orele 9; 11,15 13,30; 16; 18,30; 20,45), Luceafărul (orele 8,45; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21), Grădina Festival (ora 20,30)
GREȘEALA REGELUI : rulează la Crîngași (orele 16; 18; 20).
CÎNTECELE MĂRII : rulează la Arta (orele 15,30; 18), Grădina Arta (ora 20,30).
MIHAI VITEAZUL : rulează la Flamura (orele 9; 12,30; 16; 19,30; ambele serii).
ZIUA ÎN CARE VIN PEȘTII : rulează la Miorița (orele 10; 12,30; 15; 17,30; 20).
BALUL DE SÎMBĂTĂ SEARA : rulează la Giulești (orele 15,30; 17,45; 20).
B. D. INTRĂ ÎN ACȚIUNE : rulează la Popular (orele 15,30; 18; 20,15).
CINCI PENTRU INFERN : rulează la Laromet (orele 15,30; 17,30; 19,30).
ELEFANTUL SLOWLY : rulează la Lira (orele 15,30; 18; 20,15).
DARCLÉE : rulează la Dacia (orele 8,45—20,15 în continuare).
ÎN ARȘIȚA NOPȚII : rulează la Parcul Herăstrău (ora 20,15).
ULTIMUL MOHICAN : rulează la Grădina Lira (ora 20,15).
HAIDUCII LUI ȘAPTECAI ; ZESTREA DOMNIȚEI RALU : rulează la Grădina Unirea (ora 20,30).
O SCRISOARE PIERDUTĂ : rulează la Vitan (orele 15,30; 18), Grădina Vitan (ora 20,30).
HAIDUCII: rulează la Cinemateca — Union (orele 9; 10,45; 12,30; 14,15; 16; 18,30; 20,30).

tv

PROGRAMUL I

• 10,00—11,00 Teleșcoală. Consultații pentru examenele de admitere • 18,00 Deschiderea emisiunii. Revista literară TV • 18,30 „Toate pînzele sus" — emisiune pentru tineret • 19,20 1001 de seri • 19,30 Telejurnalul de seară • 20,00 România '75. Cincinalul calității. Elemente de ordin calitativ care vor accelera dezvoltarea economică a țării. • 20,20 Seară de teatru : „Despot Vodă" de Vasile Alecsandri. Interpretează colectivul Teatrului de Stat din Arad • 22,10 Soliști de muzică ușoară : Thereza Kesovija, Edith Pieha, Pașa Hristova, Kontz Zsuzsa, Eva Demarczick • 22,35 Breviar juridic • 22,50 Telejurnalul de noapte.

PROGRAMUL II

• 20,00 Din concertele celei de a doua ediții a Festivalului de muzică de cameră — Brașov • 20,30 Reportaj-anchetă : Transportul în comun • 21,10 Desene animate • 21,25 Universitaria — Practica studențească • 21,40 Bloc-notes de Eugen Mandric • 21,50 Buletin de știri • 21,55 Cronica literară • 22,10 Film serial „Inima lui Bonivur" (ultimul episod) • 22,35 Muzică de jazz.

teatre

Teatrul „C.Tănase" (La Grădina Boema) : VOX... BOEMA — ora 20. Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (La Teatrul de vară „23 August") : DOMNIȘOARA DE BELLE ISLE — ora 20.

Vizita delegației de partid și guvernamentale române în R. P. Mongolă

ULAN BATOR 12 (Agerpres). — Delegația de partid și guvernamentală a Republicii Socialiste România, condusă de tovarășul Leonte Răutu, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, care participă la festivitățile prilejuite de cea de-a 50-a aniversare a Revoluției Populare Mongole, a depus o coroană la Monumentul eroilor sovietici. Au mai depus coroane și celelalte delegații prezente la festivități.

Au participat J. Țedenbal, prim-secretar al C.C. al P.P.R.M., președintele Consiliului de Miniștri, J. Sambu, membru al Biroului Politic al C.C. al P.P.R.M., președintele Marelui Hural Popular, membri ai Biroului Politic al C.C. al P.P.R.M., ai guvernului R.P. Mongole.

★

Cu prilejul prezenței sale la Ulan Bator, delegația română, însoțită de ministrul culturii, D. Sosorbaram, a vizitat Muzeul de artă plastică al R. P. Mongole, apoi fabrica de textile din Combinatul industrial Ulan Bator, fiind primiți de B. Damdin, ministrul industriei ușoare și al alimentației.

Delegația română a mai vizitat clădirea circului de stat din Ulan Bator, construit cu credit și asistență tehnică română. A fost prezent și ministrul culturii al R. P. Mongole. Cu ocazia primirii la C.C. al P.P.R.M., s-a înmînat membrilor delegației române, ca și membrilor celorlalte delegații sosite spre a participa la festivități, Medalia jubiliară „A 50-a aniversare a Revoluției Populare Mongole" de către J. Sambu, membru al Biroului Politic al C.C. al P.P.R.M., președintele marelui Hural Popular. La ceremonie au asistat J. Țedenbal, prim-secretar al C.C. al P.P.R.M., președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Mongole, membri ai Biroului Politic al C.C. al P.P.R.M., membri ai guvernului.

★

La 12 iulie, delegația de partid și guvernamentală a Republicii Socialiste România, condusă de tovarășul Leonte Răutu, a făcut o vizită la C.C. al P.P.R.M., fiind primită de tovarășul J. Țedenbal, prim-secretar al C.C. al P.P.R.M., președintele Consiliului de Miniștri al R.P. Mongole.

Cu acest prilej, a avut loc o convorbire tovărășească, la care au participat membrii delegației române, iar din partea mongolă D. Gombojav, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, P. Sagdarsuren, șeful secției relații externe a C.C. al P.P.R.M., L. Rincin, ministrul afacerilor externe, S. Sosorbaram, ministrul culturii.

Ambasadorul român la Budapesta primit de János Kádár

BUDAPESTA 12. — Corespondentul Agerpres, Alexandru Pintea, transmite: János Kádár, prim-secretar al C.C. al P.M.S.U., l-a primit luni pe Dumitru Turcuș, ambasadorul Republicii Socialiste România la Budapesta, în legătură cu plecarea sa definitivă din Republica Populară Ungară.

În aceeași zi, Dumitru Turcuș a mai fost primit de Losonczi Pal, președintele Consiliului Prezidențial al R.P. Ungare, și de Kallai Gyula, președintele Consiliului Național al Frontului popular patriotic.

S.U.A. Documentele secrete ale Pentagonului, a căror publicare parțială în presa americană a stîrnit vîlvă, au fost puse integral la dispoziția Congresului.

de peste hotare

Tensiune în Irlanda de nord

BELFAST 12 (Agerpres). — Șase deputați din opoziție au declarat că vor demisiona din Stormont (Parlamentul nord-irlandez) în cazul în care nu va fi întreprinsă o anchetă oficială și completă în legătură cu circumstanțele uciderii a doi civili la Londonderry, într-o ciocnire cu armata. Din surse militare s-a afirmat că cei doi civili erau înarmați, dar, pe de altă parte, unii martori oculari au declarat că victimele nu amenințau forțele de ordine.

În cursul nopții de duminică spre luni, la Belfast au explodat cinci bombe, rănind șapte persoane și provocînd pagube materiale. Explozii au avut loc și în alte localități, precum și în apropierea graniței cu Republica Irlanda, dar nu s-au înregistrat victime. Forțele de ordine britanice au trimis noi trupe spre centrul capitalei nord-irlandeze. Poliția a arestat, la Belfast, șase persoane suspecte. În cursul zilei de duminică, în mai multe orașe au avut loc numeroase „repetiții" în vederea manifestațiilor pe care intenționează să le organizeze astăzi oraniștii spre a aniversa victoria de la Boyne a protestanților, conduși de Wilhelm de Orania, asupra catolicilor. La Londonderry, militarii i-au împrăștiat pe demonstranți, făcînd uz de tunuri cu apă.

● AUTORITĂȚILE NORD-IRLANDEZE au adoptat măsuri extraordinare de securitate pentru a preveni violențele în timpul parăzilor tradiționale, programate cu ocazia aniversării victoriei repurtate în 1690 de trupele protestante ale lui Wilhelm de Orania asupra irlandezilor catolici. Aproape 11 000 de soldați și 4 000 de polițiști au fost angajați în aceste măsuri. Cu toate acestea, incidentele nu au putut fi cu totul prevenite. În zorii zilei de luni, la Belfast s-au produs șase explozii pe traseul pe care trebuia să treacă membrii parăzilor protestante.

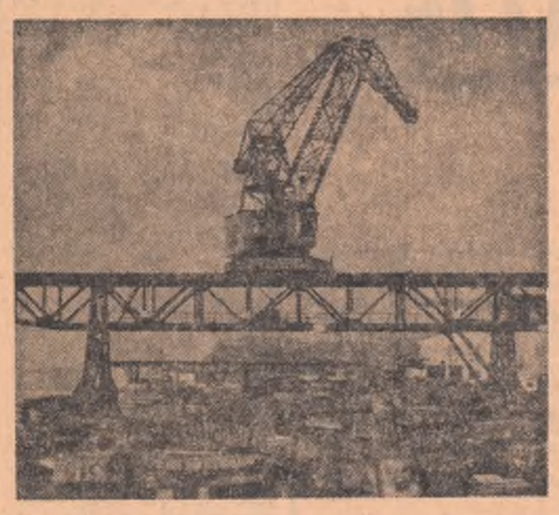

R.P.D. COREEANĂ. Metalurgia a făcut însemnate progrese. În fotografie, aspect de la uzina siderurgică Hwanghai.

Comunicat privind cauza morții cosmonauților de pe „Soiuz-11"

MOSCOVA 12 (Agerpres).— Agenția T.A.S.S. a transmis comunicatul Comisiei guvernamentale pentru elucidarea cauzei morții cosmonauților aviatori Gheorghi Dobrovolski, Vladislav Volkov și Viktor Pațaev. În comunicat se arată că, în urma studierii înregistrării parametrilor zborului navei cosmice „Soiuz-11", s-a stabilit că, pînă la porțiunea de coborîre, zborul navei s-a desfășurat normal. Cosmonauții Dobrovolski, Volkov și Pațaev au acționat în conformitate cu programul de zbor.

Pe porțiunea de coborîre a navei, cu 30 de minute înainte de aterizare, s-a produs o scădere rapidă de presiune în aparatul de coborîre, ceea ce a dus la moartea instantanee a cosmonauților. Acest lucru este confirmat de cercetările medicale și patologoanatomice.

Scăderea presiunii a fost o consecință a pierderii etanșeității navei. Examinarea aparatului de coborîre, care a efectuat o aterizare lină, a demonstrat că nu există avarii în construcția lui.

Analiza tehnică a permis să se stabilească o serie de cauze presupuse ale pierderii etanșeității. Cercetarea acestora continuă.

UNIFICAREA FORȚELOR ARMATE ALE REZISTENȚEI PALESTINIENE

CAIRO 12 (Agerpres). — Consiliul Național Palestinian, ale cărui lucrări se desfășoară la Cairo, a adoptat în unanimitate o hotărîre prin care toate forțele armate ale Rezistenței Palestiniene, inclusiv Armata pentru Eliberarea Palestinei, au fost plasate sub comanda lui Yasser Arafat, liderul puternicei organizații de comando „Al Fatah" — informează ziarul egiptean „Al Ahram". Într-un interviu acordat agenției M.E.N., Yasser Arafat a anunțat, pe de altă parte, că participanții la cea de-a 9-a sesiune a C.N.P. au hotărît crearea unui organism de informații comun al tuturor organizațiilor de comando.

Subcomitetele C.N.P. — militar, politic și de informații, pentru unitatea națională, financiar și pentru problemele teritoriilor ocupate — au început duminică examinarea chestiunilor de pe ordinea de zi — anunță agenția M.E.N. Lucrările sesiunii urmează să se încheie în cursul zilei de marți.

Bilanțul tragic al cutremurului din Chile

● LA SANTIAGO DE CHILE s-a anunțat că, în urma violentului cutremur de joi seara, în Chile au murit 82 de persoane, iar alte 350 au fost rănite. Se apreciază că aproximativ 13 000 de locuințe au fost distruse.

Duminică au fost înregistrate din nou mai multe mișcări seismice de mică intensitate, în special în zonele Valparaiso, Rancagua și Serena. Specialiștii de la Institutul chilian de seismologie afirmă că acestea sînt fenomene secundare normale după violentul cutremur petrecut cu cîteva zile în urmă.

Calm la Rabat

● CALMUL A FOST RESTABILIT luni pe întreg cuprinsul teritoriului marocan — relatează de la Rabat corespondenții agențiilor de presă. Într-o serie de orașe din țară, relatează agenția Reuter, populația a organizat manifestații în sprijinul regelui Hassan al II-lea.

Postul de radio Rabat a anunțat că toți complotiștii au fost arestați și că principalii inițiatori ai tentativei de lovitură de stat au fost executați luni.

Tot luni, la Rabat au avut loc funeraliile celor uciși în timpul incidentelor de la palatul Skhirat. Au fost prezenți regele Hassan al II-lea și cei mai înalți demnitari ai țării.

Armata libiană în stare de alertă

● UN COMUNICAT al Consiliului Comandamentului Revoluției din Libia, difuzat de postul de radio Tripoli, anunță că armata libiană a fost pusă în stare de alertă. Această măsură — menționează comunicatul — a fost luată în legătură cu situația existentă în Maroc.

PE SCURT

H. Kissinger la Paris

● HENRY KISSINGER, consilier pentru problemele securității naționale al președintelui S.U.A., a sosit duminică noaptea la Paris, venind de la Rawalpindi, ultima etapă a turneului său asiatic. În cursul șederii în capitala Pakistanului, Henry Kissinger a avut întrevederi cu președintele Yahia Khan și cu alți conducători pakistanezi, în cursul cărora au fost discutate probleme privind relațiile bilaterale și unele aspecte ale situației politice din regiunea Asiei.

Expoziție românească de arte plastice în Finlanda

● LA MUZEUL DE ARTĂ din orașul Hameenlinna (Finlanda) a avut loc vernisajul unei expoziții de artă românească, în cadrul căreia sînt prezentate lucrări ale pictorului Brăduț Covaliu și ale sculptorului George Apostu. Expoziția, patronată de președintele Finlandei, Urho Kekkonen, este organizată de Uniunea Artiștilor Plastici și Ministerul Educației din Finlanda, în colaborare cu Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă al Republicii Socialiste România, în baza protocolului de schimburi cultural-științifice dintre cele două țări. Cuvîntul de deschidere a fost rostit de Mircea Bălănescu, ambasadorul României în Finlanda, în prezența primarului orașului Pertti Viljanen.

Guvern de stînga în Islanda

● LA REYKJAVIK s-a anunțat că un nou guvern de stînga îl va înlocui pe cel centrist, care a deținut puterea timp de 12 ani. Profesorul Olafur Johannesson, liderul Partidului progresist, a anunțat că negocierile dintre partidul său cu Alianța Populară din Islanda (comunist) și cu Partidul Liberal de Stînga s-au încheiat cu succes, cele trei partide ajungînd la un acord privind redactarea platformei noului guvern. În programul noii coaliții figurează, între altele, denunțarea acordului special americano-islandez privind baza de la Keflavik și retragerea trupelor americane staționate aici.

Johannesson a fost însărcinat la 19 iunie de președintele Kristjan Eldjarn cu formarea noului cabinet, destinat să înlocuiască fosta coaliție guvernamentală a premierului Johann Hafstein, care a pierdut majoritatea în alegerile din 13 iunie.

În componența noului cabinet vor intra trei reprezentanți ai Partidului progresist, doi ai Alianței Populare din Islanda și doi ai Partidului Liberal de Stînga.

PE MALUL TIGRULUI

Însemnări de ȘTEFAN ANDREI

Cu doi ani în urmă, chiar la mijlocul lunii iulie am avut prilejul să petrec cîteva zile în mijlocul poporului irakian, pe pămîntul Mesopotamiei — țara dintre cele două fluvii, unde Ninive, Ur, Babilonul și alte nume evocă pagini strălucitoare din fluxul unei civilizații milenare.

Așezat de o parte și de alta a Tigrului, Bagdadul lasă impresia unui oraș modern cu simburele central alcătuit din vile, edificii administrative, hoteluri și restaurante, printre care sînt risipite moschei cu dantelării specifice arhitecturii arabe și cu un colorit odihnitor. Nu departe de strada Rașid, artera comercială a orașului, de hotelurile ridicate în stil european, se găsesc bazarurile orașului, o aglomerare de străduțe cu magazine specializate în produse din aramă, în podoabe și alte articole din aur și argint. Mare parte a construcțiilor de locuințe din centrul orașului au acoperișul plat. Aici, în nopțile călduroase de vară, familiile își instalează paturile pentru a se odihni într-o atmosferă mai răcoroasă. În materie de temperatură, Bagdadul are propriile sale performanțe. Chiar într-una din zilele șederii noastre termometrul arăta 45° la umbră.

Viața Bagdadului este strîns legată de Tigru: principalele clădiri, inclusiv instituțiile guvernamentale, sînt așezate de-a lungul Tigrului. Aici, pe malul fluviului, se găsesc palate întinse, înconjurate de grădini. De altfel, cu prilejul festivităților aniversării revoluției, aici a avut loc seara un spectacol cu focuri de artificii, cu vaporașe și bărci alegorice iluminate, purtate de apele Tigrului, în care artiștii interpretau muzică și dansuri arabe ori înfățișau scene din istoria țării.

Bagdadul, care a cunoscut o strălucire maximă cu peste un mileniu în urmă, în zilele lui Harun Al Rașid, celebrul calif din „O mie și una de nopți", are astăzi aproape un sfert din cei nouă milioane de locuitori ai țării, reflectînd contrastele unei lumi în care este în curs lupta pentru înaintare pe calea progresului, pentru înlăturarea vestigiilor dominației străine și a rînduielilor înapoiate, generatoare de mizerie și obscurantism.

Mai mult decît oriunde impresiile de călătorie din Irak nu pot evita fundalul istoric al acestor locuri. Civilizația durată aici nu poate fi ruptă de existența celor două fluvii care udă pămîntul ars și îl transformă în teren roditor așa cum viața Egiptului este strîns legată de Nil. Din nefericire, disputele dintre asirieni și caldeeni, invazia mongolilor, ocupația persană, stăpînirea turcă, dominația imperialismului britanic au provocat mari daune, erodînd civilizația locală, împiedicînd dezvoltarea normală a vieții sociale și transformînd în ruine orașe celebre, expresie ale civilizației de odinioară.

Am vizitat la 35 km de Bagdad, pe malul sting al Tigrului, o construcție originală: Arcul de la Ctesiphon, construit în secolul III din era noastră — considerat cea mai largă boltă din cărămidă construită vreodată în lume. În preajma acestei opere remarcabile, trecutul colonialist a lăsat un sat de beduini care locuiesc în corturi.

Nu întîmplător, sosind în Irak, în țara izvoarelor algebrei și astronomiei, a scrierii cuneiforme, unul din primele obiective ale vizitei l-a constituit Babilonul, aici unde regele Hammurabi a alcătuit acum aproape 3 700 de ani primul cod de legi. Gravate pe plăci de bazalt, așezate pe o coloană de piatră și expuse la vedere, ele precizau și stabileau cu putere de lege proprietatea absolută a stăpînilor de sclavi asupra sclavilor, prin a căror muncă titanică, dusă în condiții sălbatice, s-au înălțat uluitoarele edificii ale Babilonului. Plăcile de bazalt pe care sînt gravate legile se găsesc acum la Muzeul Luvru din Paris: de altfel, ghidul ne spune, cu regret în glas, că o piesă sau alta, care de care mai valoroasă, din tezaurul de la Babilon înnobilează celebre muzee din Paris sau Londra. Trebuie, în plus, subliniat că acum nu se mai văd, în general, decît ruinele civilizației babiloniene, deoarece spre deosebire de egipteni, care au avut la dispoziție și au utilizat piatra în construcție, asiro-caldeeni au recurs la cărămida arsă, incomparabil mai puțin rezistentă la presiunea timpului și a intemperiilor.

Intrăm în orașul renăscut de Nabucodonosor pe poarta zeiței Ișter, zeița fertilității, reprezentată plastic de vechii caldeeni prin figurine feminine de lut ars (teracotă); poarta este construită într-o viziune nouă, deoarece nu s-a conservat de-a lungul vremurilor. În față se găsesc ruinele palatului de sud al lui Nabucodonosor iar mai departe templul lui Marduk — zeul binelui — din care s-a păstrat construcția originală numai pînă la înălțimea de patru metri, restul fiind reconstituit recent. Pe pereții palatului lui Nabucodonosor admirăm diferite reprezentări de animale ciudate, fiecare parte a corpului avînd elemente de păsări, pești ori șerpi. Ni se arată locul unde arheologii au stabilit că la porunca lui Nabucodonosor pentru a face plăcere soției sale, regina Semiramida, armatele de sclavi au creat niște grădini originale, vestitele grădini suspendate, considerate una dintre cele șapte minuni ale lumii antice. Ni se spune că provenind dintr-o țară nordică, regina Semiramida a plantat în faimoasele sale grădini pomi și plante din țara natală. O reprezentare copleșitoare a Babilonului este „Marele Leu" din Babilon, construit din piatră masivă și reprezentînd puterea regelui, căruia elemente aventuriere, atrase de mirajul îmbogățirii i-au spart capul, crezînd că vor găsi, poate, o comoară.

Alături de ruinele faimoaselor edificii de altă dată, acum sînt așezări din lut, cu acoperiș din humă și frunze de curmali. Zona care odinioară constituia un bazin agricol faimos, datorită în primul rînd influenței binefăcătoare a rețelei de canale de irigație ce se alimentau din apele Tigrului și Eufratului, astăzi este acoperită pe întinderi mari de soluri sărăturoase, lipsite de vegetație. Invaziile și dominația străină, ruperea cursului progresului social au perturbat profund întreaga activitate umană, au distrus sistemul de irigare și, o dată cu aceasta, pămîntul și-a pierdut rodnicia.

Într-o țară cu vaste deșerturi și terenuri muntoase, în care numai a cincea parte a pămîntului este arabilă, agricultura are totuși mari perspective prin utilizarea debitelor însemnate de apă ale celor două fluvii pentru irigare, prin trecerea la un program general hidroameliorativ. Deja în anii care s-au scurs de la înlăturarea dominației străine s-au construit cîteva baraje de retenție, s-au luat unele măsuri în direcția modernizării structurii depășite a proprietății funciare, a dezvoltării reformei agrare care să vină în sprijinul țăranilor într-o țară unde patru din cinci oameni ai muncii lucrează în agricultură. S-ar crea, astfel, baza pentru dezvoltarea agriculturii în care un loc principal revine culturii de grîu, orz, orez, bumbac și tutun, unei mai bune utilizări a celor 31 de milioane de palmieri, Irakul fiind primul producător de curmale din lume. De asemenea, în ultimii ani s-au luat măsuri pentru mai buna folosire a bogățiilor subsolului. Astfel, s-a urmărit ca pe lîngă petrolul achiziționat de „Irak Petroleum Company" care plătește statului o parte din profit (producția: 77 milioane de tone în 1971) să se treacă la exploatarea directă a petrolului. În ultimii ani au fost întreprinse o serie de măsuri în vederea dezvoltării industriei, în primul rînd, a industriei alimentare, textile, a producției de ciment, bitum, îngrășăminte chimice.

Peste tot mi-am dat seama de hotărîrea poporului irakian de a șterge urmele dominației străine, de a lichida rămînerile în urmă și de a înainta pe calea progresului economic și social, de a pune în valoare bogățiile țării în interesul creșterii nivelului de trai. Tocmai în acest sens, oamenii vorbeau atît de des despre însemnătatea unității tuturor forțelor patriotice, democratice, progresiste, naționale — inclusiv a comuniștilor, împotriva manevrelor reacțiunii interne și internaționale, pentru asigurarea condițiilor aprofundării procesului de dezvoltare economică, de lărgire a democrației.

Dezvoltarea raporturilor de colaborare pe diverse planuri dintre România și Irak, pe baza respectului și avantajului reciproc, cu respectarea egalității în drepturi și a independenței naționale și a neamestecului mutual în treburile interne, servește intereselor majore ale celor două popoare, unite prin idealurile comune ale luptei pentru pace și progres.

ALDO MORO ȘI-A ÎNCHEIAT VIZITA ÎN UNIUNEA SOVIETICĂ

MOSCOVA 12 (Agerpres). — În comunicatul comun privind vizita oficială făcută în U.R.S.S. de Aldo Moro, ministrul de externe al Italiei, se relevă că acesta a examinat, împreună cu omologul său sovietic, Andrei Gromiko, perspectivele dezvoltării relațiilor sovieto-italiene și unele probleme actuale ale situației internaționale. Cei doi miniștri au acordat o atenție deosebită situației din Europa și „au constatat cu satisfacție procesul de îmbunătățire a atmosferei politice pe continent". Părțile și-au exprimat interesul pentru convocarea în cel mai scurt timp, cu participarea S.U.A. și a Canadei, a conferinței general-europene în problemele securității. Ele și-au reafirmat „dorința de a contribui la continuarea și consolidarea proceselor pozitive care se desfășoară în Europa, bazîndu-se pe realitățile politice existente pe continent.

Părțile au căzut, de asemenea, de acord să contribuie la încheierea rapidă a unei convenții privind interzicerea armelor bacteriologice. Guvernele sovietic și italian — se spune în comunicat — împărtășesc opinia că este necesar să se continue eforturile în vederea înfăptuirii unor măsuri parțiale privind dezarmarea și frînarea cursei înarmărilor și, concomitent, eforturile în vederea realizării dezarmării generale și totale, inclusiv a dezarmării nucleare. Ele și-au reafirmat interesul față de reducerea forțelor armate și a înarmărilor în Europa, acordînd o mare atenție acestei probleme. Cele două guverne vor continua schimbul de păreri în această chestiune, avîndu-se în vedere începerea în viitor a unor convorbiri corespunzătoare" — arată comunicatul.

În comunicat se constată cu satisfacție dezvoltarea favorabilă a relațiilor sovieto-italiene, în special în domeniile economic și tehnico-științific. A fost reafirmată, de asemenea, dorința comună de a dezvolta schimburile în domeniul culturii. Totodată, părțile s-au declarat gata să continue dezvoltarea colaborării reciproc-avantajoase în toate domeniile.

RAIDURI AERIENE AMERICANE ASUPRA TERITORIULUI R.D. VIETNAM

● AGENȚIA V.N.A. anunță că, în zilele de 9 și 10 iulie, avioane americane, inclusiv bombardiere strategice de tipul „B-52", au întreprins raiduri asupra localității Huong Lap din partea de nord a zonei demilitarizate și au aruncat rachete asupra unor localități din provincia Quang Binh.

Un purtător de cuvînt al Ministerului Afacerilor Externe al R.D. Vietnam a protestat împotriva actelor de război susmenționate și a cerut să se pună capăt definitiv tuturor acțiunilor de încălcare a suveranității și securității Vietnamului de Nord, informează V.N.A.

Naționalizarea cuprului chilian

Duminică, parlamentul chilian a adoptat în unanimitate textul amendamentului de modificare a constituției prin care se permite naționalizarea minelor de cupru din țară — cea mai mare bogăție a țării. Consiliul național al Federației muncitorilor din industria cuprului, într-un comunicat dat publicității înaintea naționalizării, arăta că „data de 11 iulie va marca încheierea unei perioade victorioase de luptă și începerea unei noi perioade de luptă — aceea de construire a unui nou Chile, de înaintare pe drumul către socialism, suveranitate, demnitate". Iar mișcarea de tineret a Frontului Unității Populare sublinia că naționalizarea cuprului „reflectă hotărîrea revoluționară și lupta antiimperialistă a muncitorilor".

Această măsură de importanță vitală pentru economia țării a intervenit la numai cîteva zile după ce guvernul președintelui Allende trecea complet sub controlul său comercializarea producției de cupru, operație care a început în aprilie și s-a terminat cu un contract între corporația de stat a cuprului — „Cadelco" și societățile miniere „El Teniente" și „Anaconda". Comercializarea de către stat a cuprului va permite economisirea a 3—4 milioane de dolari anual. Crearea sectorului proprietății sociale, introducerea controlului asupra prețurilor, măsurile luate pentru redistribuirea venitului național în favoarea maselor populare au avut o influență favorabilă. Astfel, procentajul forței de muncă neocupată în producție a scăzut de la 8,2 la sută la 5,2 la sută; numărul locurilor de muncă a sporit de la 253 000 la 271 000; rata inflației a fost doar de 11,1 la sută în primele șase luni ale acestui an, în comparație cu 23,9 la sută în perioada corespunzătoare anului trecut.

Naționalizarea cuprului, alături de exproprierea celor 984 de mari latifundii, demonstrează încă o dată consecvența cu care guvernul chilian urmărește realizarea unei politici economice conformă cu interesele populare. Cuprul se află la baza întregii economii chiliene. El reprezintă aproximativ 75 la sută din export și furnizează 70—80 la sută din venitul țării. De o sută de ani, minele chiliene de cupru au furnizat pieților internaționale cantități importante, iar perspectivele economice pe care guvernul chilian le asigură, prin noile măsuri, îngăduie o exploatare mai eficientă nu numai a zăcămintelor prezente, ci și a rezervelor — apreciate ca enorme.

Cuprul chilian s-a făcut cunoscut prin 1820 și în 30 de ani ocupa locul I în lume, la capitolul exporturi. În 1907, din 250 de mine existente pe glob, 31 se aflau în Chile. După introducerea metodei flotării în exploatarea zăcămintelor cuprifere, expansiunea industriei de cupru a cunoscut noi dimensiuni. În ultimele decenii, Chile s-a situat constant pe locul patru (după U.R.S.S., S.U.A. și Zambia). Primele măsuri în direcția „chilenizării" cuprului au fost impuse de presiunea populară, în 1964, cînd s-a hotărît participarea statului la întreprinderile existente, dezvoltarea producției și reorganizarea departamentului existent al cuprului într-o corporație. Ca urmare a unor acorduri intervenite între guvern și compania „Cerro" statul a preluat 30 la sută dintre acțiunile minei Rio Blanco. După acordul cu „Anaconda", 25 la sută dintre acțiunile minei „Exotica" intrau în posesia statului. Abia în ultimul an, de la venirea la putere a președintelui Allende, au fost adoptate măsuri energice, vizînd naționalizarea celui mai important sector economic al țării. Orlando Canturias, ministrul minelor, sublinia că „toate beneficiile erau transferate pînă acum în S.U.A. Or, interesele naționale cer instituirea controlului chilian asupra tuturor fazelor de producție a cuprului".

Conform studiilor întocmite în noile condiții, producția urmează să crească de la 540 000 tone în 1970 la 650 000 în acest an. În vederea realizării acestui proiect, președintele Allende a chemat muncitorii chilieni să-și intensifice activitatea în toate domeniile producției, apel la care muncitorii au răspuns prompt prin organizarea unor comitete, stabilirea de planuri de producție, analizarea sarcinilor ce le revin și a metodelor mai eficiente pentru ridicarea productivității. Actul naționalizării, prin care bogăția principală a țării aparține acum statului, a devenit un puternic stimulent în îndeplinirea programului de dezvoltare a economiei chiliene.

DOINA TOPOR

Personalități americane pentru acceptarea propunerilor G. R. P.

Doi foști înalți funcționari ai guvernului S.U.A. se pronunță, într-un articol publicat în revista „Life", pentru „o atitudine fără ambiguități" față de recentele propuneri ale Guvernului Revoluționar Provizoriu al Republicii Vietnamului de Sud privind reglementarea pașnică a problemei vietnameze. Leslie Gelb, care a condus echipa de experți însărcinată cu pregătirea studiului secret al Pentagonului referitor la implicarea S.U.A. în Vietnam (din care ziarele au publicat mai multe extrase) și Morton Halperin, care deținuse un rol de frunte în aceeași echipă, au subliniat că „fixarea unei date de retragere a trupelor în 1971 ar avea drept urmare o încetare a focului în Vietnam și eliberarea prizonierilor de război". Ei cheamă Administrația să înceteze promovarea în Asia de sud-est a unei politici ambigue, care „cere de fapt americanilor să continuie războiul". „Dacă eliberarea prizonierilor americani este principalul obiectiv, declară cele două personalități, atunci președintele ar avea toate motivele să accepte propunerile prezentate la conferința de la Paris".

În favoarea acceptării propunerilor G.R.P. s-a pronunțat și senatorul Walter Mondale. El a făcut cunoscut că va prezenta în Senat un proiect de rezoluție cerînd președintelui S.U.A. „să urmeze cu rapiditate și bună-credință aceste propuneri". „Răspunsul nostru la conferința de pace de la Paris trebuie să fie afirmativ", a spus senatorul.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 17.60.10, 17.60.20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții.

Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Scînteii"